

Az Argentínai Magyar Kolónia elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina.

Nº 40 október / octubre de 2003

TARTALOMJEGYZÉK ÍNDICE

1) SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK	MENSAJES DE LA REDACCIÓN
2) ESEMÉNYNAPTÁR	CRONOGRAMA DE ACTIVIDADES DE LAS INSTITUCIONES
3) KOLONIÁLIS HÍREK	NOTICIAS DE NUESTRA COMUNIDAD
4) MINKET ÉRINTŐ HÍREK INNEN-ONNAN	NOTICIAS DE ACÁ Y DE ALLÁ
5) OLVASÓLEVELEK	CORREO DE LECTORES
6) KOMOLY TÉMÁK	PÁRRAFOS DE SERIEDAD
7) E-LEKTRONEVETÉS	CYBERISA
8) HIRDETÉSEK	AVISOS Y SOLICITUDES
9) FÖL-ÉS KIIRATKOZÁS	SUSCRIPCIÓN Y ELIMINACIÓN
10) INTÉZMÉNYEINK (Állandó rendezvényeink)	NUESTRAS INSTITUCIONES (Actividades permanentes)
11) SZERKESZTŐSÉG	LA REDACCIÓN

Előző számok honlapunkon megtalálhatók:

Puede encontrar los números anteriores en la Web:

www: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

e-mail: hungargennews@arnet.com.ar

Ha óhajtja kinyomtatni a hírlevelet, tegye A4-es papírral.
Si desea imprimir el Newsletter, hágalo en hojas A4.

Köszönjük Olvasóink megértését, hogy az eltérő ékezetkódolások miatt a magyar szövegekben nem követjük a helyesírási szabályokat a hosszú ő és a hosszú ü ékezeteket illetően.

1) Szerkesztőségi üzenetek / Mensajes de la Redacción

Kedves Olvasók!

Különböző súlypontok találhatók az októberi hírlevelünkben, amelyekre érdemes figyelni. Egyrészt természetesen az 56-os Forradalom és Szabadságharc. Aztán a zene. És Isten. Igen, Isten is "téma", és ezt láthatjuk a HungArgenNews mindkét nyelvén, külön-külön. Érdekes tünet: a materialista, hedonista világunkban mintha – gyengén ugyan - pislákolna néhány apró jel, hogy mind többen igénylik az elmélyülést, a lelki életet.

Másrészt reméljük, Olvasóinknak lesz türelme végigböngészni a HAN-t és azok, akiket kolóniánk legaktuálisabb témája, a vegyesházasságokból származó gyermekek magyarul tanítása érint, hajlandók lesznek a vitafórumba beszállni. Várjuk hozzászólásait!

Queridos Lectores:

Los que nos vienen siguiendo a través de los años saben que HungArgenNews no es una empresa de traducción y que el *newsletter* trae temas individualmente tratados, tanto en húngaro como en castellano. Vale recordar uno de los objetivos principales del HAN, en el que coincidimos plenamente con la reflexión de Nicolás Avellaneda: "Los pueblos que olvidan sus tradiciones pierden la conciencia de su destino, mientras que los que se apoyan sobre tumbas gloriosas son los que mejor preparan su porvenir. Tradición no es recordar un pasado muerto. Los pueblos hacen hoy su tradición de mañana."

La historia húngara está poblada de tumbas gloriosas. Rememoraremos este mes las de Octubre de 1849 y 1956. Otro tema central en este número es la música. Y también Dios. Esperamos que nuestros Lectores tengan la paciencia para encontrar estos temas en la presente edición, además de un debate candente sobre una cuestión muy actual que desvela a la colonia: la enseñanza del húngaro a los chicos provenientes de matrimonios mixtos. ¡Ojalá nos lleguen a la Redacción muchas respuestas e inquietudes al respecto!

A HungArgenNews hírlevél költségeire szánt hozzájárulását szívesen és köszönettel vesszük "Asociación Cultural EMESE no a la orden" számára kiállított csekken. Cím: Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires. Kérjük jelölje meg, hogy a HungArgenNews számára küldi az összeget.

Los interesados en contribuir a la publicación de HungArgenNews y asegurar su continuidad encontrarán los detalles pertinentes en la última sección, "La Redacción".

¡Agradecemos muy especialmente a nuestros lectores y amigos que ya se han acercado con su contribución!

Los recibos correspondientes se envían por correo común al domicilio de nuestros contribuyentes.

2) Eseménynaptár (en castellano, a continuación)

CSERKÉSZBÁL

Október 4, szombat, 21 óra.

A Hungáriában (Pje. Juncal 4250 – Olivos. Tel. 4799-8437. Részletek a 3-ik fejezetben, a Cserkészek hírei alatt).

MISE ÉS TEADÉLUTÁN

Október 5, vasárnap, 17 óra.

A Mindszentynumban (Aráoz 1857).

MAGYARORSZÁGRÓL IDELÁTOGATÓ „RAJKÓ” CIGÁNYZENEKAR ÉS EGY TÁNCSPÁR FELLÉPÉSE

Október 14, kedd, vagy 15, szerda 20.30 órákor.

A Hungáriában (Juncal 4250 – Olivos) (Részleteket lásd a 3-ik fejezetben, a Hungária hírei alatt).

KISCSEKÉSZÉK TÁBORI BESZÁMOLÓJA

Október 18, szombat, 17 órákor.

A Hungáriában (Juncal 4250 – Olivos).

MAGYAR EVANGÉLIKUS ISTENTISZTELET

Október 19, vasárnap, 11 órákor.

Amenábar 1767 – Capital

TISZTELETADÁS ÉS MEGEMLÉKEZÉS AZ 1956-OS FORRADALOMRÓL

Október 26, vasárnap, 18 óra.

A Zrínyi Ifjúsági Kör szervezi, a Hungáriában (Pje. Juncal 4250 – Olivos).

Cronograma de actividades de las Instituciones

BAILE DE GALA SCOUT

Sábado, 4 de octubre, 21 hs.

En el Club Hungaria (Pje. Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437. Detalles en el Cap. 3, bajo Noticias de los Scouts).

MISA Y TÉ

Domingo 5 de octubre, 17 horas.

En Mindszentynum (Aráoz 1857 - Capital).

PRESENTACIÓN DEL CONJUNTO GITANO „RAJKÓ”, DE HUNGRÍA, CON UNA PAREJA DE BAILE

Martes 14 o miércoles 15 de octubre, 20.30 hs.

En el Club Hungaria (Pje. Juncal 4250 – Olivos) (VER detalles en el capítulo 3, bajo Noticias del Club Hungaria).

RELATO DEL CAMPAMENTO DEL VERANO PASADO DE LOS LOBATOS

Sábado, 18 de octubre, 17 horas.

En el Hungaria (Pje. Juncal 4250 – Olivos).

CULTO EVANGÉLICO EN IDIOMA HÚNGARO

Domingo 19 de octubre, 11 hs.

Amenábar 1767 – Capital.

HOMENAJE Y CONMEMORACIÓN DE LA REVOLUCIÓN DE 1956

Domingo, 26 de octubre, 18 hs.

Organiza el Círculo Juvenil Zrínyi en el salón del Club Hungaria (Pje. Juncal 4250 – Olivos).

Nota de la Redacción: Rogamos nuevamente a los responsables de las diversas Instituciones hacernos llegar las fechas de sus actividades antes del 15 de cada mes, para ser difundidas por este medio.

3) Koloniális hírek / Noticias de nuestra Comunidad

BIBLIOTECA HÚNGARA – HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Horario de atención al público: En el Club Hungaria, 1º piso (Pje. Juncal 4250, Olivos) los viernes de 19 a 21 hs. y cada sábado par del mes de 16 a 19 hs. Tel. 4799-8737 o 4723-3655. haynal@newage.com.ar

Hivatalos órák: Péntekenként 19-től 21 óráig, valamint a hó 2-ik és 4-ik szombatján 16-tól 19 óráig. Hungaria Egyesület, 1. em. (Pje. Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8737 o 4723-3655. haynal@newage.com.ar)

A HUNGÁRIA EGYESÜLET HÍREI

Figyelem! Értesüléseink szerint Magyarországról idelátogat a híres-nevezetes **Rajkó cigányzenekar** kis együttese, egy **táncospárral**. Mielőtt nyilvánosan föllépnének Buenos Aires egyik nagy színháztermében, hajlandók lennének a Hungaria Egyesület publikumának egy szép programot nyújtani. **Valószínű dátum: október 14 vagy 15, este 20.30-kor, utána közös vacsora.** Kérjük az érdeklődőket előzőleg hívják telefonon a 4799-8437 számon a klubot, hogy a fentiekről megerősítést kapjanak, valamint asztalfoglalás végett.

Választmányi gyűléseink minden páros hónap 3-ik csütörtökén. A választmányi tagokat elvárjuk. Vezetőségi gyűlések szerdánként 21 órakor, 1.em. Minden Hungaria tag részt vehet.

NOTICIAS DEL CLUB HUNGÁRIA

PRESENTACIÓN DEL CONJUNTO GITANO „RAJKÓ”, DE HUNGRÍA, CON UNA PAREJA DE BAILE

Martes 14 o miércoles 15 de octubre, 20.30 hs.

Por favor consultar para la confirmación de este espectáculo al 4799-8437. Reservas para la cena por el mismo teléfono.

A CORAL HUNGARIA HÍREI - NOTICIAS DE CORAL HUNGARIA (en castellano, más abajo.)

A CORAL HUNGARIA-nak valódi frontáttörés sikerült: A legnagyobb sikerrel kilépett a kolónia kereteiből és odaállt a nagyközönség elé. Elyerte Buenos Aires zenevilágának elismerését. A La Nación többhasábos kitünö és igazságos kritikát közölt szerepléséről. (Alább a cikk, eredeti szövegben). Liszt Ferenc Magyar Koronázási Miséje végig lélekemelő, tiszta imádság, és ezt nemcsak a zenekritikus emeli ki, hanem a publikum nagyrésze átérezte. Közlünk néhány gondolatot a CORAL HUNGARIA egyik lelkes követőjének tollából:

Szeptember hó számos gazdag zenei eseménnyel volt tele, köztük néhány kiemelkedő élménnyel. Ilyen élményeket, lelkesedést lehet még fokozni? Lehet! Talán nem mindenkinek, de egy argentin magyar zenebarátnak a szívét feltétlenül büszkeséggel dobogtatta meg a CORAL HUNGARIA szereplése a Teatro Gran Rexben, szeptember 17-én a hagyományos MOZARTEUM ARGENTINO déli hangversenyén, ahol Argentínában első ízben mutatták be: Liszt Ferenc: "Missa Coronationalis"-át, amelyet nemcsak itt Argentínában, de Magyarországon sem sokan hallottak. Ösbemutatója Budapesten 1867-ben, a Mátyás-templomban, I. Ferenc József magyar királlyá való megkoronázása alkalmából hangzott el, Argentínában pedig most.

Nagy érdeklődés előzte meg ezt a rendkívüli koncertet. A Teatro Gran Rex teljesen megtelt, még a karzatokat is meg kellett nyissák a több mint 1500 érdeklődőnek. A siker óriási és őszinte volt. A Mozarteum déli hangversenyeire csak igazi zeneértő és -kedvelő emberek járnak. Az elragadtatás fokát azzal lehetett lemérni, hogy a közönség lélegzetvisszafojtva, teljes csendben figyelt. Annak ellenére, hogy a Gran Rex akusztikája messze nem közelíti meg a Teatro Colón-ét, **a levegőben érezhető volt az áhítat**. Egy papír nem zörrent, egy köhintés sem hallatszott, csak a végén tört ki a viharos taps. A hangverseny főszereplője a kórus: Coral Hungaria, Leidemann Sylvia vezetésével, majd a Quilmes Zenekar, Leandro Valle karmester vezényletével, 4 híres operaénekes szólista: Graciela Oddone (szoprán), Susanna Moncayo (mezzo), Carlos Bengolea (tenor) és Marcelo Lombardero (bariton), egy kitűnő *concertino* és egy orgona szólista. Nálam hivatottabb, ismert zenekritikus: Héctor Coda a La Nación-ban, pompás, többhasábos cikkben nagy elismeréssel méltatta a hangverseny érdemeit.

Nekem nem kell bemutatnom a Buenos Aires-i magyar kolóniának sem a CORAL HUNGARIÁ-t, sem Leidemann Sylviát. Évek óta hallgatjuk és csodáljuk őket. Miután azonban azt szokták mondani, hogy senki sem "próféta a maga hazájában", szeretném kihangsúlyozni, hogy mi igenis **legyünk rájuk nagyon büszkék**. Óriási erő, kitartás és rengeteg munka van e mögött a siker mögött. Ezzel a hangversennyel Sylvia belépett kórusával a zenevilág hírneves csoportjába. Már annak is szívből örvendtünk, hogy a múlt hetekben itt szereplő, világhírű zeneművész, Sándor György: magyar. Lelkendeztünk, hogy itt járt köztünk és hallgathattuk A Budapesti Fesztival Zenekart, a magyar Fischer Iván vezényletével. Most azonban igazán büszkék lehetünk, nemcsak azért, mert a CORAL HUNGARIA magyar, hanem mert közülünk való, argentin, már javarészt itt született magyar. Csodállak benneteket és gratulálok!

Lelkes hívetek Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa sbonczos@fibertel.com.ar

... y en castellano:

Tuvo lugar el **17 de septiembre** la presentación de la **Missa Coronationalis, de Ferenc Liszt**, en su versión completa como estreno sudamericano. Nos causó gran satisfacción y alegría la publicación de la siguiente crítica en el diario **La Nación del día sábado 20 de septiembre** pasado (Sección **Espectáculos**, página 7):

Música de Liszt inspirada en la fe

Adecuado equilibrio entre la masa coral, la orquesta y los cantantes solistas

Bueno ***

Concierto perteneciente al Ciclo de Conciertos del Mediodía, organizado por el Mozarteum Argentino, con la presentación de Coral Hungaria (dirección Sylvia Leidemann) y de la Orquesta Quilmes; con la dirección general de Leandro Valle. Solistas: cantantes Graciela Oddone, Susanna Moncayo, Carlos Bengolea, Marcelo Lombardero y Hernán Cupeta (violín solista) y Miguel Juárez (órgano). Programa: "Missa Coronationalis" (1867, Cat Raabe 487), de Liszt (1ª presentación integral). Con los auspicios de La Nación, Yenny, El Ateneo, Zurich y de la embajada de Hungría, la Fundación Filarmónica Quilmes y de patrocinadores particulares. En el Teatro Gran Rex.

Más allá del interés que ciertamente ofrecía el estreno de la versión integral de esta "Missa Coronationalis", de Liszt, compuesta en 1867 con motivo de la coronación del emperador Francisco José I, subsiste para el melómano el hecho de descubrir la música religiosa surgida de la inspiración del gran húngaro.

Vale la pena recordar que el catálogo de obras de Liszt inspiradas en la fe supera con creces el número de las que destinó al piano, por las cuales su celebridad alcanzó la cúspide de la gloria. Y que una de sus obras tempranas - compuesta a los 11 años - fue el "Tantum ergo". Por otra parte, varias de sus composiciones para piano, si bien no en el terreno de la música sacra como ésta, se basaron en temas religiosos, tales como las Leyendas de "Años de peregrinaje", si bien imbuidas de una religiosidad romántica que no poco debe a la devoción que sentía por Lamennais. Es interesante, asimismo, comprobar que en su correspondencia se refiere a los estudios que había hecho de obras sacras de Palestrina, Lassus, Bach y Beethoven.

Liszt era un encendido defensor de la música sacra y creía que le estaba reservado un papel especial en su renovación, y si bien esta "Misa de la coronación" no alcanza las alturas de su "Leyenda de Santa Isabel, el oratorio "Christus", o su "Missa solemnis", estaba igualmente convencido de que la música daba alas a los textos religiosos, transfigurándolos, y llevando los sentimientos a las zonas superiores del espíritu humano. Imaginaba esa música con la grandeza colosal que el barroco le había conferido en otros tiempos.

Su dramatismo a veces se fusionó con el de la ópera, lo cual puede advertirse en obras como ésta; si bien romántica y a veces grandilocuente, esta "Misa de la coronación" es más bien simple en estilo.

Los intérpretes que la abordaron en esta primera presentación integral probaron una vez más que el valor artístico de las obras sacras trasponen los muros de los templos, como soñaba Liszt, cuando de elevar los espíritus se trata.

Genuino fervor

Coral Hungaria, fundado por su actual directora, Sylvia Leidemann, quien no ha dejado de difundir junto a su calificado grupo de coreutas - donde no faltan húngaros nativos y descendientes del mismo origen - obras relevantes del repertorio húngaro, como el estreno de "Harmonia Caelestis" (1711), de Pál Esterházy, suma a su proficua labor desde 1993 un nuevo logro con este estreno. Su labor conjunta con la Orquesta Juvenil de Quilmes, orquesta-escuela fundada en 1993, y actualmente dirigida por Leandro Jorge Valle, alcanzó un nivel encomiable por la seriedad del enfoque interpretativo, al que añadieron un estimable aporte los solistas intervinientes. Hubo adecuado equilibrio entre la masa coral, que evidenció una esmerada preparación, la orquesta y los cantantes solistas si bien una mayor flexibilidad en la conducción general hubiera conferido a las predominantes intervenciones del coro un mayor margen expresivo.

La grandilocuencia y solemnidad del *Kyrie* evidenció un lenguaje sinfónico perfectamente amalgamado con las voces corales, con armoniosa emisión vocal de la mezzo Susanna Moncayo. La mayor movilidad del *Gloria* dio cuenta de la ductilidad y la presencia de la masa coral para dar cabida al fervor religioso, en el que se advierten influencias de la música húngara vernácula. El Liszt de "Los Preludios" asoma, a veces, y la voz del barítono Bengolea - si bien con un amplio vibrato y tono vibrante - se hizo oír en todo momento con buen caudal sonoro.

Fue excelente el ensamble polifónico del *Graduale*, con su comienzo "a cappella", y el estilo simple de la canción del *Credo* con reminiscencias del canto gregoriano revivió en sus pasajes bellamente líricos.

El arco sensible del violinista Hernán Cupeta se lució en el *Offertorium*, intermedio instrumental a cargo de las cuerdas, algo que no pudo decirse de la fila de violonchelos en cuanto a afinación se refiere.

Una pareja labor de conjunto cumplieron los cantantes Graciela Oddone, Susanna Moncayo, Carlos Bengolea y Marcelo Lombardero en el *Sanctus*, particularmente la primera, cuya expresiva línea melódica previa a la entrada del coro y los solistas confirió singular carga emocional a su parte.

La tradición secular de la música húngara afloró una vez más en el *Benedictus*, con un canto responsorial que la voz de Bengolea y el coro revivieron con fervor. La culminación del *Agnus Dei* final marcó una nueva instancia en la ascensión de la voz humana a los terrenos de la fe.

Héctor Coda

Nota: Por este medio, CORAL HUNGARIA quiere agradecer muy especialmente al crítico musical Héctor Coda por sus elogiosos conceptos que, sin duda alguna, impulsarán al conjunto a proseguir con más dedicación aún las tareas que le serán encomendadas por su directora, la incontenible Sylvia Leidemann.

A continuación publicamos un **informe "interno"**, proveniente de nuestro lector **Miklós Székásy** (szekasym@xlnet.com.ar), asiduo seguidor de la trayectoria de CORAL HUNGARIA, para que nuestros Lectores tengan alguna idea de cómo se llegó al memorable concierto y cuáles fueron sus impresiones "desde el llano" (*recortamos de la introducción de su extenso escrito los datos ya contenidos en el artículo de Héctor Coda. La R.*):

Concierto de Coral Hungaria en el Mozarteum Argentino

(...)

La invitación del Mozarteum se efectuó después de una visita de Sylvia Leidemann y Zsuzsó Kesserü de Haynal a su directora ejecutiva, **Gisela Timmermann**, quien ya conocía a Coral Hungaria por la grabación de *Harmonia Caelestis*, de Pál Esterházy, del año 1997. Sylvia y el coro luego trabajaron en forma realmente denodada para estudiar la misa, en la cual el coro tiene una intervención preponderante. Sylvia consiguió cuatro solistas de lujo: la soprano, **Graciela Oddone**, la mezzosoprano, **Susanna Moncayo**, el tenor, **Carlos Bengolea** y el barítono, **Marcelo Lombardero**. Susanna es una antigua conocida nuestra, ya cantó con Coral Hungaria en la primera audición argentina de la obra barroca *Harmonia Caelestis* durante los festejos, en 1996, de los 1100 años de la fundación del estado húngaro, en la Basílica de N^a S^a de la Merced. Además, junto con Graciela, cantaron el año pasado en la Basílica de Santo Domingo obras de Valentin Deppisch y Benedek Istvánffy. A su vez, Marcelo cantó el año pasado en el Teatro Colón el Castillo de Barba Azul, de Béla Bartók (*junto a Alejandra Malvino. La R.*), para lo cual estudió la correcta dicción húngara con un miembro de Coral Hungaria, Jenö Dombay.

Lo que no resultó fácil fue compaginar los ensayos, por los múltiples compromisos de los cantantes. **Graciela** hace poco cantó el papel principal, el de Adina, en *L'elisir d'amore* de Donizetti en el Colón y estaba ensayando otra obra. **Susanna** acababa de volver de París, donde actuó con Gerardo Gandini en *Postangos* y estrenaba como cantante principal, al día siguiente de la misa de Liszt, la ópera tango *Orestes*, en el Teatro Avenida. **Marcelo** llegó de Bogotá, donde volvió a cantar la ópera de Bartók en húngaro y ya estaba en los últimos ensayos del papel de Don Pizarro en *Fidelio* para el Colón, a estrenarse unos días después. **Carlos** cantó la semana anterior *Las Campanas*, de Rachmaninoff con la orquesta Sinfónica Nacional. Pero la magia de Sylvia los juntó para un primer ensayo, con acompañamiento al piano de Inés Panzone Benedek, donde los cantantes empezaron a amigarse con la obra, que les encantó a primera vista. Sólo Carlos, al llegar al *Agnus Dei*, donde tiene una parte

muy larga continua, decía: “Y ahora ¿cuándo respiro? ¿Por qué este Ferenc (*por Liszt*) no se habrá dedicado al piano y a perseguir chicas (*se sabe que Liszt fue un eximio virtuoso, admirado por las mujeres de todos los países donde se presentó. M.Sz.*) en lugar de meterse de cura y escribir misas con partes de tenor tan difíciles?”

Después hubo tres ensayos en viernes sucesivos en el salón cedido generosamente por Mindszentyum, con la orquesta y los solistas, donde el coro tenía que aprender a ajustarse al director, Leandro Valle, cuya forma de dar las entradas difería de la de Sylvia, aunque en el ensayo general final se logró la compenetración necesaria entre director y coro. También se agregaron a la orquesta músicos de refuerzo, necesarios para la ejecución de la misa, conseguidos por Sylvia (¿cuándo no?): un corno, una trompeta y dos trombones, todos músicos excelentes.

El concierto empezaba a las 13 horas, pero mucho antes de las 12 ya se formó una larga fila en la avenida Corrientes. En los últimos minutos tuvieron que habilitar inclusive el tercer nivel (superpullman) de la sala, un hecho sin precedentes en el ciclo del Mozarteum y por primera vez no alcanzaron los programas impresos para los aproximadamente 1500 oyentes, quienes llenaron totalmente el teatro. Coral Hungaria preparó un insert de excelente presentación para agregar a cada programa sobre la parte histórica de la coronación, llevada a cabo en Buda en 1867, de Francisco José I como rey húngaro y su esposa Elisabeth (muy popular en Hungría con el apodo de Sissi) como reina. El texto explicativo fue el trabajo mancomunado de Ladislao Kurucz, Sylvia Leidemann y Zsuzsó de Haynal.

La misa incorpora melodías de canto gregoriano y contiene claras reminiscencias húngaras, es una música religiosa de franca inspiración nacionalista. En los últimos años de su vida Liszt escribió numerosas otras obras religiosas, entre ellas la Misa de Szekszárd, Missa Choralis, Requiem, Salmos, Leyenda de Santa Isabel de Hungría y el monumental oratorio Christus, con la idea de ejecutarlas también fuera de las iglesias, como obras de concierto, pero manteniendo su carácter religioso. Su única misa escrita antes de cumplir los 50 años es la Missa Solemnis (o Misa de Esztergom), encargada por el cardenal János Scitovszky, arzobispo de Esztergom, para consagrar la nueva basílica de esa ciudad, sede del primado de Hungría. Esa misa se estrenó en Esztergom en 1856, bajo la batuta de Liszt. También fue el cardenal Scitovszky quien le sugirió a la Corte de Viena que Liszt debía ser el compositor de la Misa de la Coronación. La Corte accedió, pero bajo la condición de que la obra fuera tocada por músicos austriacos y que Liszt ni siquiera fuera invitado al acto de la coronación, por considerarlo demasiado nacionalista húngaro.

Ya en los primeros compases de la Missa Coronationalis **la orquesta y el coro pudieron transmitir la sensación del fervor religioso al público presente** con el magnífico *Kyrie*, donde solistas y coro se alternan en un bello juego de voces y donde se destacó en especial la magnífica mezzosoprano, **Susanna Moncayo**. El *Gloria* es la parte más monumental de la misa, con un crescendo permanente de melodías y ritmo, con clara influencia de la música húngara, donde se destacó en especial el tenor, **Carlos Bengolea**. El *Graduale*, agregado por Liszt dos años después del estreno, está basado en el Salmo 116. Conozco la versión de esta misa grabada por la Orquesta del Estado Húngaro, dirigida por János Ferencsik y considero que en el Gran Rex escuchamos una versión más ajustada al estilo polifónico, con un ensamble perfecto entre la orquesta y las voces.

Luego siguió el *Credo*, adaptado por Liszt de la Messe Royale de Henry Du Mont (1610-1684), donde el coro canta con el solo acompañamiento del órgano. Lamentablemente el sonido del órgano fue muy bajo, y aparentemente aún más bajo hacia el coro, por falta de un parlante dirigido hacia atrás, con lo que al coro le costó encontrar la afinación perfecta, aunque al final lo logró correctamente. El *Offertorium* se presenta como un intermedio orquestal, sin voces, con un solo de violín excelentemente tocado por el concertino **Hernán Cupeta**, quien se lució también con una gran sensibilidad en el posterior *Benedictus*. Liszt escribió antes del estreno a su amigo, Antal Augusz, presidente de la Unión Eclesiástica Musical de Buda, que el *Offertorium* “podría ser un himno húngaro, al cual podría acoplarse más tarde un texto húngaro adecuado.”

En el *Sanctus* se aprecia el cuarteto de los cantantes solistas, con un papel preponderante de la soprano, **Graciela Oddone**, de una voz diáfana de belleza cautivante, y con actuación importante del coro y del órgano, culminando en el *Hosanna*, en cuya parte final las dos voces femeninas fueron eximias. El *Benedictus* se inicia con un solo de violín, escrito por Liszt para Ede Reményi, un virtuoso húngaro de fama mundial, pero cuya actuación también fue vetada por la Corte de Viena. **Hernán Cupeta** respondió en forma excelente a los requerimientos exigentes de la partitura, con gran musicalidad y sensibilidad. La intervención del coro es preponderante en esta parte y su respuesta fue nuevamente excelente, acompañando a los solistas. La última parte de la misa corresponde al *Agnus Dei*, iniciado por el tenor **Carlos Bengolea** y el coro masculino, donde especialmente el *Dona nobis pacem*, cantado por los cuatro solistas y el coro, contiene notables motivos húngaros, terminando la obra con un crescendo orquestal muy lisztiano.

Solamente cabe expresar nuestras **felicitaciones a Sylvia Leidemann por su fantástica labor** en la preparación de esta obra magnífica y extender esta felicitación a cada miembro del coro, porque han trabajado durante meses con gran dedicación para poder presentar esta obra frente a un numerosísimo público melómano, cuya larga ovación final fue el mejor premio para los ejecutantes. La legendaria presidenta del Mozarteum, **Jeannette Arata**

de Erize, quien raramente asiste a los conciertos del mediodía, se levantó, como dijo, de su cama de enferma, para poder escuchar esta obra inédita. Estuve sentado casi al lado de ella y al final me expresó sus felicitaciones por el "deleite musical". **Gisela Timmermann**, a su vez le dijo a Sylvia Leidemann que la presentación de esta misa "fue un lujo" para el Mozarteum. Finalmente **Héctor Coda**, el exigente crítico del diario argentino más influyente del país, La Nación, escribió en su nota destacada, acompañada por una importante fotografía: "... Hubo adecuado equilibrio entre la masa coral, que evidenció una esmerada preparación, la orquesta y los cantantes solistas ... Sylvia Leidemann suma a su proficua labor (*con Coral Hungaria. M.Sz.*) un nuevo logro con este estreno ... La mayor movilidad del Gloria dio cuenta de la ductilidad y la presencia de la masa coral ... La culminación del Agnus Dei marcó una **nueva instancia en la ascensión de la voz humana a los terrenos de la fe.**" Son algunas frases de una crítica favorable que destaca además la labor de los solistas, al "arco sensible" del violinista y el nivel encomiable de la labor conjunta con el director Leandro Valle, por la seriedad del enfoque interpretativo.

Por suerte, especialmente para aquellos quienes no tuvieron la posibilidad de asistir a este estreno, **la misa de Liszt se va a repetir dos veces más**, aunque con otros solistas: el **sábado, 8 de noviembre a las 18 horas**, en la **Catedral de La Plata** (Ciclo de Música y Oración) y el **viernes 21 de noviembre a las 20.30 horas**, en la **Catedral de San Isidro** (Ciclo de Música Sacra, en ocasión del Día de Santa Cecilia, patrona de la música).

Ensayos: Todos los viernes, a las 20.45 horas. Se ruega a los participantes que concurren con puntualidad. Salón grande del Club Hungaria. Pje. Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437.

Nuevos interesados dirigirse a la Directora, Sylvia Leidemann, Tel. 4785-6388
sylvialeidemann@fibertel.com.ar <http://www.magyaronline.net/ismertetok.php?iid=57>

A MINDSZENTYNUM HÍREI - NOTICIAS DE MINDSZENTYNUM

(Sajnos lapzártáig nem kaptuk meg a beígért tudósítást a Szent István miséről. Néhány adatot részben a szeptemberi DMH-ból veszünk át. Szerk.)

Két magyar pap celebrálta a Szent István misét a Guadalupe templomban: a már korábban körünkben ismert páter Finta Lajos, aki egyenesen erre az alkalomra utazott föl La Rioja tartományból (Bs. Aires-től 1150 km-re), ahova missziója rendelte, és Varga János fiatal misszionárius, aki első állomáshelyére, Paranába készül. A Coral Hungaria énekelt szép orgonakísérettel, az egyenruhás cserkészek kivonultak és őrséget álltak a szentélyben. Minden meg volt adva, hogy felemelő érzés töltse el a Szent király ünneplésén a hideg időben sajnos igen gyéren összegyűlt magyar híveket .

A CSERKÉSZEK HÍREI

FIGYELEM! A CSERKÉSZBÁL DÁTUMA OKTÓBER 4!

KÜSZÖBÖN A BÁL!! A magyar kolónia ismét résztvehet ezen a felejthetetlen estén, mert tudja, hogy ez nem egy akármilyen bál, ez "**A HAGYOMÁNYOS CSERKÉSZBÁL**", mégpedig a **45-ik!** Miért ilyen nagy szó ez? Azért, mert bár messze vagyunk az óhazától, mégsem olvadtunk be, létezünk, létezik a magyar cserkészlet és erre büszkék lehetünk, és ezt ápolnunk kell, ez a mi felelősségünk, hogy a láng ne aludjon ki!

Ezért tehát mindenki jöjjön el! Támogassuk a cserkészletet!!!

Mindenkit sok szeretettel várunk!!

Október 4, szombat, 21 órákor, a Hungária összes termeiben, CSERKÉSZBÁL

NOTICIAS DE LOS SCOUTS (enviadas por Matías Lomniczy mloffic@arnet.com.ar)

BAILE DE GALA DE LOS SCOUTS ¡ATENCIÓN! ¡LA FECHA ES EL 4 DE OCTUBRE!

Entradas y reservas de mesas:

Centro	Sra. Ana Collia	Paraguay 577, 2º piso	4311-1761
Palermo	Sra. Benkö	Aráoz 1856	4864-7570
Zona Norte	Hungaria: Sr. Zumpf	Pje. Juncal 4250-Olivos	4799-8437
Zona Norte	Sra. Lomniczy	Urquiza 1841-Florida	4797-9547
Zona Sur	Sra. Emma Tóth	San Martín 691 - 8ºB-Quilmes	4254-7139

Cena y entrada con reserva de mesa incluida (sin bebida): \$ 40.- (Mesas de 8 y 10 personas.)

Entradas sin cena \$ 20.- Snack bar en el primer piso. Disc Jockey: Gonzalo Giudice.

Damas de gala y caballeros en traje de etiqueta u oscuro.

Custodia policial dentro y fuera del salón.

BEINDULT A KÖZÉPISKOLAI PROGRAM !

Öt magyarországi egyházi középiskola vállalkozott arra, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetséggel (KMCSSZ) együttműködve, alkalmat adjon külföldön nevelkedett, magyar származású diákoknak arra, hogy egy évet vendégtanulónként töltsenek Magyarországon. Ennek köszönhető, hogy már 2003. szeptembere óta nyugati magyar diákok tanulnak Kecskeméten, Nagykorörsön, Szentendrén és Pápán.

Ez a program egy része annak a tervnek, amelyet a Cserkészszövetség az utóbbi évek folyamán következetesen és lépésenként megvalósít. Felismerve, hogy az immár másod-, sőt sok esetben harmad- és negyedgenerációs külföldön nevelkedett fiatalság magyarságának megőrzéséhez elengedhetetlen a személyes magyarországi élmény és tapasztalat, a Cserkészszövetség különböző programokat dolgozott ki ennek megvalósítására.

Az első ilyen program a **budapesti Balassi Bálint Intézetben töltött egy éves tanfolyam**, 18 éven felüliek számára. A tanfolyam részleteiről a KMCSSZ Teleki Pál Alapítványánál lehet információt kapni és oda kell a pályázatokat benyújtani. Az alapítvány javaslatát figyelembe véve határoz az Oktatási Minisztérium az ösztöndíjak juttatását illetően.

A középiskolai program a 12 és 17 év közötti diákokat célozza. További felvilágosítást szintén a KMCSSZ Teleki Pál alapítványa ad: Gabona@aol.com, Tel: (973) 208-0450, postacím: 2850 Route 23 North, Newfoundland, NJ 07435, USA.

Javasoljuk, hogy az érdeklődők minél előbb lépjenek érintkezésbe a fenti címmel, hogy biztosíthassák bejutásukat a 2004. évi helyekre.

Dömötör Gábor (*beküldte Lendvai-Lintner Imre, a KMCSSZ elnöke* Lendvalmre@aol.com)

Estimados Lectores: La nota se refiere a un programa creado por la Asociación de Scouts Húngaros en el Exterior, para que estudiantes de 12 a 17 años puedan asistir como oyentes, con la ayuda de becas, a alguna de las 5 escuelas secundarias preseleccionadas, en Hungría. Si bien el programa apunta a un año, para los argentinos se previó la posibilidad de asistir 2-3 meses entre diciembre y marzo, en fechas a convenir. Es una muy buena oportunidad para un aprendizaje intensivo del idioma. Para más información, por favor comuníquense conmigo.

Matías Lomniczy mlomnic@arnet.com.ar

A KMCSSZ által szervezett magyarországi körút őrsvezetők számára

Immár ötödik éve, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetség újonnan kiképzett őrsvezetői három hetes körútra mennek Magyarországra. A körút célja, hogy a résztvevők – túlnyomó részt külföldön született, sőt másod- és harmadgenerációs fiatalok – személyes tapasztalatot és élményt kapjanak az anyaországban. Ezen felül kapcsolatba kerülnek és közös programokon vesznek részt Magyarországon és az elszakadt területeken élő cserkésztestvéreikkel.

A háromhetes körút évről-évre változatosabb, izgalmasabb. 2001-ig még főleg autóbusszal levezetett országjárás volt, megtekintve Magyarország kimagasló történelmi és kulturális nevezetességeit. Ezt 2001-ben már kiegészítette egy négynapos kerékpártúra a Balaton körül. A 2003-as körút viszont már tartalmazott városnézést, kerékpártúrát és egy négynapos kenutúrát le a Dunán.

Július első napjaiban találkozott a Külföldi Magyar Cserkészszövetség csoportja Budapesten. A 24 cserkész Argentínából, Brazíliából, Venezuelából, Kanadából és az Egyesült Államok különböző vidékeiről jött.

Argentínából részt vettek Szentiványi Ilona, Zaha Tamás és Zombory Andi, valamint Szeley Cinthy, Kerekes Cili és Lovrics Konszti mint vezetők. Íme Forgách Katalin, a körút vezetőjének beszámolója:

Nagyon izgultam az idén Körút előtt, mert én voltam az egyedüli felnőtt vezető három kipróbálatlan segédtszettel. A segédtszettek a Balassi Intézetből jöttek, ahonnan a tavalyi vezetők is, akikkel nagyon rosszul jártam. Szorád Gábor rábeszélte, fogadjam el Szeley Cinthyt, Kerekes Cilit és Lovrics Konsztit mint segédtszetteket. Meg kell mondanom, hogy a három lány gyönyörű és lelkiismeretes munkát végzett, nagyon segítőkészek és előzékenyek voltak az

egész tábor ideje alatt, mosolygóság, jókedvűek maradtak végig és támogattak egész idő alatt. Úgy érzem, hogy az ötödik Körút sikerült eddig a legjobban.

A résztvevők tizenévesek voltak, de többnyire nagyon jól viselkedtek és engedelmesek voltak. Többször el kellett azért magyarázni nekik, hogy miért kell templomba menni, még ha otthon nem is járnak, vagy miért nem elfogadható, ha levágják a hivatalos körúti pólójuk ingujját, még ha nagyon meleg is van, vagy amit a legnehezebb volt: hogy **miért kell mindenkinek magyarul beszélnie a túra ideje alatt**. A magyar nyelv használatával valóban volt probléma és nagyon meglepődtem, hogy a clevelandi cserkészek meglehetősen gyengén beszéltek magyarul, összehasonlítva az előző évi clevelandi cserkészekkel. Viszont az is igaz, hogy ha szabadidőt kaptak, akkor a magyarországi felnőttek többször odajöttek hozzám és elismerésüket fejezték ki, hogy a gyerekek mennyire előzékenyek, milyen jól viselkednek és milyen remekül beszélnek magyarul.

A körút első hetében közös tábor volt. Egy kollégiumban laktunk Óbudán, hat cserkésszel és két vezetőjünkkel Szlovákiából valamint tizenhárom cserkésszel és egy vezetőjünkkel Erdélyből. Hat őröt alakítottunk ki, amelyek aztán résztvettek egy városi akadályversenyen, aminek keretein belül a résztvevők megismerkedhettek Budapest fő nevezetességeivel. Ez idő alatt természetesen egymással is megismerkedtek és barátságok alakulhattak ki. Ezen a héten meglátogattuk a Terror Házat, Gödöllőt, Máriabesnyőt és Teleki Pál, az első magyar Főcserkésznek sírját, a Parlamentet, a Hűvösvölgyi Cserkészparkot, a Margitszigetet és a Szikla kápolnát. Egyik este csángó táncbár is volt. Az útnak ezt a részét Lugosi Szabó Katalin, a Magyar Cserkészszövetség tagja szervezte és vezette le. Remek munkát végzett, az egyhetes tábor nagyon jól sikerült, minden gördülékenyen ment. Pénzügyi probléma volt, ami abból adódott, hogy az erdélyi cserkészek úgy érezték, hogy nem volt elég pénzük a költségek fedezésére, ráadásul a megállapodáshoz képest még eggyel több cserkészt is hoztak. Az étkezést negyvenhét résztvevő számára kellett megoldani és ez is problémás volt, mivel villamossal mentünk bevásárolni, és a legközelebbi üzlet négy megállónyira volt.

A főbb egészségügyi probléma a közös tábor ideje alatt a napszúrás, dehidratáció és lábhólyag volt. A tábor végén a körút résztvevői egyértelműen azt mondták, hogy nagyszerű tapasztalat volt más országok magyar cserkészeivel találkozni és nagyon élvezték a budapesti hetet.

A második hét Gyöngyösön kezdődött, ahova autóbusszal utaztunk le. Az útnak ezt a részét Borsai Csaba szervezte, aki az utóbbi két évben már szervezett kerékpártúrát részünkre. Habár ő nem cserkész, hanem a Regnum Marianum iskolában tanít Budapesten, nagy tapasztalata van kerékpárutak szervezésében, nagyon jól felkészül minden lehetőségre és nagyon jó humora van. Két napot töltöttünk Gyöngyösön, Mátrafüreden és Kékestetőn, majd elindultunk a mintegy 248 kilométeres úton kerékpáron Debrecenig.

Mátrafüreden Bognár József és családjának a vendégei voltunk, aki jelenleg egy Gyöngyösi üzletember és évekkel ezelőtt Buffalóban tanult. Nagyon finom bogrács-gulyás vacsorára láttak bennünket vendégül a Farkasmályi borospincéjükben, amit egy táborúzó követett, másnap pedig frissítővel szolgáltak a házuknál. Kerékpárjainkat náluk hagytuk, majd gyalog felmentünk a Kékestetőre és vissza. Két lányuk Zsófi és Anita, akik egykor a Buffalói csapatnál cserkésztek, velünk jöttek a kerékpártúrára, és jelenlétükkel is emelték az út értékét.

Az út alatt a következő főbb városokat érintettük: Heves, Kisköre, Abádszalók, Tiszafüred, Hortobágy és Debrecen. Az idő egész végig remek volt, szerencsénkre nem volt túl meleg és eső sem esett amikor bicikliztünk. Meglátogattuk a Hortobágyi Nemzeti Parkot, ahol szintén egy volt buffalói diáknak a testvére Aradi Csaba fogadott bennünket, aki a park jelenlegi vezetője és gyönyörű programot állított össze számunkra. Debrecenben Szegedi Kálmán atyának a vendégei voltunk, aki megmutatta nekünk Munkácsy műveit a Déri Múzeumban, misét mondott számunkra, és egy fantasztikus fatányéros vacsorára is elvitt bennünket. Debrecenből autóbusszal mentünk Neszmélybe. Út közben Budapesten leraktuk a felszerelésnek azt a részét, amire nem volt szükségünk és felvettük a sátrakat. Neszmélyben találkoztunk a Stuttgarti Horváth Bercivel és Sebők Péterrel, akik a kenutúrát tervezték és akik szintén csatlakoztak hozzánk.

Négy nap alatt 85 kilométert kenutunk, Győrtől Szentendrét. Út közben megálltunk Esztergomban, Zebegényben, Visegrádon és Szentendrén. Esztergomban Mészáros Kingának és Forgách Annának az a megtisztelés jutott, hogy az esztergomi evező csapat edzője meghívta őket és csapatukkal edzhettek egy napot Esztergomban.

A kenutúra utolsó napján az időjárás istene ellenünk fordult, és egy nagy eső elkapott bennünket. Ebben az esőben eveztünk húsz kilométert Szentendrét. Nagyon átváza és éhesen érkezünk meg, és ilyen rossz időben kellett kipakolnunk a csónakokból és tábor vernünk. Cserkészeink ezen a kemény napon is megtartották jókedvüket, és nagyokat tudtak nevetni.

A másnap reggelt a szentendrei skanzenban töltöttük, délután pedig részt vettünk az Iszter napi fesztiválon Szentendrén. A csapatunk nagyon szépen összekovácsolódott a túra ideje alatt, a résztvevők a teljes három hét alatt nagyon boldogok és jókedvűek voltak, rengeteget énekeltek. Részemről nagyon büszke voltam arra a példára, amit a külföldi magyar cserkészek mutattak szövetségünkről és azokról az országokról, ahonnan jöttek. Biztos vagyok benne, hogy legtöbbjükből remek vezető lesz és őszintén remélem, hogy ezt az út is elősegítette. Azt is mondták nekem a felvidéki és erdélyi vezetők, hogy a KMCSSZ cserkészek nagyon jó példaképek voltak az ő cserkészeiknek is és a cserkészi viselkedésük olyan volt, mint ahogyan az a könyvekben meg van írva. Nagyon köszönöm a résztvevők segítségét, jóindulatát, a napostisztek kemény munkáját, a jó humorukat, és köszönet jár azoknak is, akik minket vendégül láttak a különböző városokban, és segítettek a túra sikeres kivitelezésében.

A Körút képei meglehetősen a KMCSSZ honlapján: www.kmcssz.org

VEZETŐKÉPZŐ TÁBOROK VILÁGSZERTE

A magyar cserkészmozgalom 91 éves. Túlélte két világháborút, kiheverte az ország szétdarabolását, négy évtized kommunista uralmát. Negyven éven keresztül meg volt tiltva a Kárpát-medencében, és a Külföldi Magyar Cserkészszövetségre (KMCSZ) hárult a cserkészszervezet létezésének tartása. Mára már ismét magyar cserkészszervezetek működnek Magyarországon, Erdélyben, a Felvidéken, Kárpátalján, Vajdaságban, Horvátországban és – a KMCSZ keretén belül – tizenegy nyugati országban.

Mi adja a cserkészmozgalomnak ezt az életerőt ?

Elsősorban maradandó célkitűzése, vállalt feladata: erkölcsös, erős jellemű, hívő, testileg és szellemileg az életre jól felkészült fiatalok nevelése a magyarság és a társadalom számára. De míg ez a célkitűzés maradandó értékű, megvalósítása folyamatosan életképes szervezetet és vezetőket igényel. Ezt hivatott a cserkészeten belüli állandó és rendszeres vezetőképzés biztosítani.

2003-ban mind a négy földrészen voltak a Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek vezetőképző tábora. Január folyamán **Argentínában** volt kiképző tábor, amelyet az ottani cserkészek a braziliai körzettel együtt szerveztek. Július folyamán az európai terület tartott vezetőképző tábort, 131 tagú részvétellel. Augusztusban Észak-Amerikában, a New York állambeli Sík Sándor Cserkészparkban volt tíz napos tábor, 230 résztvevővel. December végére lett az ausztráliai vezetőképző tábor időzítve.

Érdekes megjegyezni, hogy az európai táboron kanadai, erdélyi, ausztráliai és **dél-amerikai résztvevők** is voltak. **A dél-amerikai tábor egyik részlegét egy argentinai születésű, de ma már Magyarországra visszatelepült cserkésztsiszt vezette** és egy másik részlegének kiképzője USA-ból jött. Az amerikai táboron Németországból és Erdélyből is volt jelölt, Magyarországról és a felvidékről pedig kiképző. Az ottani Magyar Cserkészszövetség kérésére a KMCSZ 2002-ben vezetőképző tábort szervezett a Vajdaságban. Ezt az együttműködést szélesbítette az összes magyar cserkészszövetség által közösen szervezett vezetőképző tábor, amelyet a felvidéki Palásti cserkészházban tartottak, egy a KMCSZ kötelékébe tartozó cserkésztsiszt vezetésével.

Ez a következetes, kitartó kiképzés és együttműködés biztosítja a magyar cserkészlet minőségét és jövőjét.

Dömötör Gábor (beküldte Lendvai-Lintner Imre, a KMCSZ elnöke Lendvalmre@aol.com)

A KMCSZ ESEMÉNYNAPTÁRA:

Október 3 - 5 Kiscserkész akadályverseny Stuttgarter csapat Stuttgart, Németország
Október 4 - Évnyitó cserkészvacsora Garfieldi csapatok Garfield, N.J., USA
Október 5 - Cserkészmise és búcsú Vancouveri csapatok Vancouver, Kanada
Október 6 - Aradi vértanúk - nemzeti gyásznap
Október 10 - 12 Örsvezetői előkészítő hétvégé Sydneyi csapatok Sydney, Ausztrália
Október 10 - 12 Őszi táborozás - Mátyás király Montreali csapatok Ayers Cliff, Québec, Kanada
Október 10 - 12 Őszi táborozás San Francisco-i csapatok San Francisco, CA, USA
Október 11 - Cserkészbál Európai terület fenntartó testülete Heidelberg, Németország
Október 11 - 12 Őszi csapatkirándulás Garfieldi csapatok (?)
Október 17 - 19 Őszi táborozás Los Angeles-i csapatok Los Padres Nemzeti Erdőség
Október 18 - Anyák napi ünnepély kcs. tanyázás beszámolóval Buenos Aires-i csapatok Buenos Aires, Argentína
Október 19 - 25 2. sz. Fórum Cst. VK MCSZ Fóruma, Vajdaság
Október 23 - Az 1956-os szabadságharc napja
Október 23 - Emléktábortűz Vancouveri csapatok Vancouver, Kanada
Október 25 - 26 Cserkész hétvége a Zürchiekkel Stuttgarter csapat Zürich, Svájc
Október 25 - 26 Cserkészbazar Washingtoni csapat Chevy Chase, MD, USA

NOTICIAS DE ESGRIMA

El 20 de septiembre de 2003 tuvo lugar en el Club Hungría y el Colegio San Ladislao la **Copa Gorondy-Pálos-Majerszky**, 3ª Prueba Ranking Infantil. (Esperamos recibir el informe correspondiente para publicarlo en nuestro próximo número, con los resultados de la competencia. La R.)

Las actividades regulares siguen en los horarios acostumbrados:

Club Hungría 4799-8437, Pje. Juncal 4250 – Olivos – Tel. 4799-8437

sábados 15 a 19 hs.

miércoles 18 a 20.30 hs.

A BARILOCHE MAGYAR EGYESÜLET HÍREI

Mint ígértük, újra jelentkezőnk - ez alkalommal az Augusztus 20-i ünnepségünkről szeretnénk beszámolni. Ez a dátum Barilocheban a hivatalos magyar nemzeti ünnep, amikor az egész közösség - vagyis hivatalos képviselői (polgármester, katonaság, Fuerza aérea, migraciones, konzulok, stb.) - megtisztelnék jelenlétükkel és a téren mikrofonokon keresztül megszólal a magyar és argentin himnusz, miközben felvonjuk a két ország zászlóját.

Mindig nagyon megható ez a pillanat. Sajnos idén a szeles idő, jéges eső csak egy gyors zászlófelvonást engedett meg, viszont annál bensőségesebb volt azután az ünnepség a szépen magyarosan kidíszített meleg teremben. Több kolónia zászlója és népviseletes képviselője, a Szent István iskolának delegációja és kb. 50 vendég képezte a hallgatóságot, amely előtt Besenyi Buba ünnepi beszédet mondott. Pogácsa, körözött, pörkölt nokedlivel és azután Dobostorta és mákoskocka volt a baráti fogadás menüje, amit mindenki jó hangulatban és hálással fogyasztott.

Megemlíteném, hogy Retezár Eddy nemrég lett a "Parrilla Carlos Gardel" című étteremnek tulajdonosa és ezt a helységet bocsájtotta rendelkezésünkre erre a szép ünnepségre. Azóta is itt tartjuk rendszeres gyűléseinket és az ő vágya, hogy a jövőben egyfajta magyar klub alakulhasson ki ott.

Baráti üdvözléseinket küldjük.

Retezár Monica susie@bariloche.com.ar

4) Minket érintő hírek innen-onnan / Noticias de acá y de allá

DIADALMAS BEMUTAKOZÁS

- A Budapesti Fesztivál Zenekar jött, látott és győzött -

Szeptember 11 és 12-én két előadást nyújtott a Buenos Aires-i Teatro Colónban, a Mozarteum ciklusain belül, ez a világhírű zenekar. Tagjai talán nem érzékelték teljes mértékben, mekkora sikert arattak, hiszen a kommunista világban és így hazájukban is elterjedt "vastaps" állandó jelleggel használatban volt "normális" taps helyett és úgy tapasztaltuk, hogy ez a szokás a mai napig megmaradt Magyarországon. Azonban 30 év rendszeres Colón-látogatásaim során ha tucatszor hagzott el a hosszú vastaps, akkor sokat mondok. A magyarok ezt elérték, még a Mozarteum egyébként nem túlzottan a lelkesedés erős megnyilvánulásaira hajló publikumával is!

A La Nación ötcsillagos (!), vagyis maximális kritikája a neves Héctor Coda zenekritikus tollából így titulálta a zenei élményt: "Con el espíritu húngaro" – vagyis: **magyar szellemmel**. És ez így igaz. A két estén játszottak ritkán hallott, nehéz XX-ik századbeli darabokat, oly bravúrosan, hogy lélegzetelállító volt, legyen az Sztravinszkij, Bartók, Milhaud vagy Dohnányi (utóbbi művét helybeli ősbemutatóként). Beethoven 4-ik szimfóniáját utolsónak, a 2-ik estére hagyták és ez nem adott okot a meglepetésekre, viszont a fénypontot mégis Schubert 9-ik szimfóniájával (D. 994) érték el, egy olyan kiváló verzióban, amely párját ritkítja. Ez 50 perc gyönyört jelentett és arra vallott, hogy Fischer Iván mélyen beledolgozta magát Schubert nyelvezetébe. **Még a csendek is beszéltek...** Itt fejből, **partitúra nélkül vezényelt** – mesteri teljesítmény! Remekeltek a szólisták, a meleg oboa, a fényes klarinét, a vonósok, és az együttes összhangja mind azt közölte: **itt élet van!** Élet, lüktető vér és, főleg, **egység**, amely képes éreztetni és megértetni a hallgatósággal Schubertnek legtranszcendentálisabb gondolatait is. Tisztán hangzott minden, a dinamika mindig helyén volt, de ugyanakkor volt puhaság és gyengédség is, amelyből mégsem hiányzott az erélyesség. Antológiába illő verzió volt ez.

A koncert előtti napon érkeztek meg Buenos Airesbe és sokan az együttes tagjai közül megszenvedték a híres *jet lag*-et. Az első est ragyogó sikere után az érthető fáradtság ellenére a karmester, **Fischer Iván**, hajlandó volt fogadni minket öltözőjének szalonjában a Colón alagsorában és röviden válaszolni a HungArgenNews kérdéseire. Ezeket mondta:

"Ez első előadásunk itt Dél-Amerikában. Benyomásaim? Amennyire sikerült egy nap alatt megismernem: nagyon szimpatikus ország. Persze **a Teatro Colón: az egy legenda**, arról már nagyon sokat hallottam, emlékszem már gyerekkoromban Apám mindig mesélte, hogy ez a világ egyik legszebb színháza, a "Buenos Aires-i csoda". Ebbe a terembe belépni nagyon nagy élmény volt. Örülök, hogy itt kezdhettük el ezt a turnét!

“A Colón híres akusztikájára vonatkozólag: Az érdekes az, hogy általában az ilyen színházak, amelyek operák számára készültek, nem mindig szerencsések **koncertakusztika** szempontból. De ez itt kivétel, mert nagyon szépen lehet zenélni.

“Buenos Airest megismerni? Nehéz lesz, mert ez, máris láttuk, óriási város, de a színház környékén sétálgatunk egy kicsit, bemegyünk kávéházakba, vendéglőkbe, nézegetjük az utcán az embereket és azt látom, hogy nagyon barátságos itt mindenki! Ennek nagyon örülök. Mosolygósak az emberek, úgy néz ki, hogy jól érzik magukat, **nagyon szimpatikus, barátságos, mosolygós tömeggel találkoztam.**

“**20 éve vagyok élén a zenekarnak.** Nemrég beszéltem velük, mondtam nekik, nagyon jó, hogy ilyen sikeres ez a zenekar, de most már nem vagyunk olyan fiatalok, mint 10-15 évvel ezelőtt és mindenki kicsit gondolkodjon el, hogyan tudja bevonni a fiatalokat: nézzen körül a saját hangszere szakmáján belül és **próbáljuk bevonni folyamatosan az új fiatal tehetségeket.** Mi ezt már egy ideje tudatosan csináljuk és igyekszünk, hogy mindig felfedezzünk új embereket. Ez a cél! Még nemrég viccelődtünk is erről, hogy így utazunk a világban és hiába van nagy siker, azt mégsem szeretném, hogy olyan legyen a zenekar, mint egy idősödő *Rolling Stones* együttes, amely még a régi nevéből él... Néhányan vannak még ugyan a “régi gárdából”, de nagyon sok fiatal, új ember van és ez nagyon fontos.

“**Programösszeállítás a külföldi turnékra?** Mindig valami új dologról van szó. Most azt gondoltam, hogy két nagyon ritkán hallható, XX-ik századbeli remekművet játszunk, már az első estén: Egyrészt a Sztravinszkij Kártyajátékját. Ez egy csodálatos darab és szinte senki nem adja elő, annyira nehéz! Dehát gondoltam, hogy ebben a zenekar is megmutathatja a virtuóz képességeit (*valóban megmutatta! HKZS.*) és az is érdekes, hogy egy ilyen fontos helyre, mint a Teatro Colón itt Buenos Airesben, el tudunk hozni két olyan darabot, mint ezt és a Bartók Tánc-szvitet, ami ritkaság, de mi nagyon szeretjük.

“Turnékra nem okvetlenül mindig vonunk bele a programfelállításba valami magyart: néha igen, néha nem. Az az igazság, hogy **a Fesztivál Zenekar most már a világ nagy nemzetközi zenekara közé tartozik** és bár mi a magyar repertoárt folyamatosan nagyon ápoljuk, azért azt szeretném, és mindig is ez volt a cél, hogy az emberek egy kettős funkciót lássanak bennünk: egyrészt egy kiváló magyar zenekart és másrészt egy kiváló nemzetközi zenekart. Ezt a kettőt próbáljuk mi egyensúlyba hozni!

“Azt gondolom, hogy **a zene jó diplomata** és nagyon sokmindent el tud érni, különösképpen ott, ahol konfliktusok, bajok vannak, mert az emberek jobban érzik magukat, ha egy koncert jól sikerül.

“Hogy megy tovább? Ez a dél-amerikai turnénk eleje, azután jön **Rosario, majd Montevideo, São Paulo, és csak utána vissza Európába.** Budapesten aztán folytatjuk újabb koncertekkel.”

Eddig az interjú. - **Részünkről néhány zárómegjegyzés:** Azt, hogy kiváló nemzetközi zenekarról van szó, teljes mértékben kimutatták, ennek boldog tanúi lehettünk. Ritka manapság, a globalizált világban az, hogy egy zenekar ne “standardizálódjék”, hanem megtartsa saját jellegzetességét, egyéniségét, sajátos, különleges hangját, a karmestere pecsétjét. Ezt nehezen lehet szavakba önteni, ám annál jobban érezni a nyújtott zenén keresztül, és **ezt pontosan lehetett hallani a Budapesti Fesztivál Zenekar Teatro Colón beli szereplésekor.**

Ugyankor hadd **üzenjünk Fischer Ivánnak és ragyogó együttesének:** maradjanak meg nyugodtan magyar zenekarnak is és vállalják föl bátran turnéikon a diplomácia szerepét nemcsak jeles művészi teljesítményük által, hanem azzal is, hogy **szöjjenek mindig bele magyar műveket a külföldi programjaikba!** Hiszen itt is ezt tették! **Ezt kérjük innen,** ebből a kis “magyar falu”-ból a messzi Buenos Airesben, ami már több, mint fél évszázada kis megmaradt végvára a magyarságnak! Szívünk eltelt büszkeséggel és lelkünk megtelt azzal a “magyarul” eljátszott Brahms Magyar táncával, amit az első est végén Fischer Iván szép hangosan, a terem felé fordulva bejelentett az ujjongó publikumnak, amely szünni nem akaró tapsviharral reklamálta a ráadást. Köszönjük! Sok további sikert kívánunk és -- a viszontlátásra!

Haynalné Kesserű Zsuzsánna, Buenos Aires haynal@newage.com.ar

HÍREK A NAGYVILÁGBÓL

Párizsi megemlékezések a Rákóczi Szabadságharc háromszázadik évfordulóján

A Rákóczi Szabadságharc kezdetének háromszázadik évfordulóját több rendkívüli eseménnyel ünnepelték Párizsban és Párizs környékén.

A különleges ünnepségnek részben az is az oka, hogy Rákóczi Ferencet szoros kapcsolatok fűzték Franciaországhoz: négy évet töltött itt száműzetésben XIV. Lajos udvarában, és számos francia irodalmi utalás maradt fenn személyéről. Saint-Simon herceg (1675-1755) többször megemlíti, Prévost abbé (1697-1763) pedig Manon

Lescaut regényében utal arra, hogy ez az Erdélyi fejedelem Párizsban egy «kártya-barlangot» tart fenn és abból él... (ami csak arra mutat, hogy a menekült sors századokon át nem változik...)

De a legromantikusabb kapcsolat mégis csak az, hogy Rákócziak Párizs környékén van eltemetve a szíve. Rákóczi, aki erősen vallásos volt, belefásulva az udvari életbe és vadászatokba, vett magának egy házat Grosboisban, egy kolostor mellett, Párizstól délkeletre. Ott olyan jól érezte magát, hogy sokkal később, mielőtt Rodostóban meghalt, végrendeletében meghagyta, hogy a szívét ott temessék el. Ez meg is történt, de jött később a francia forradalom, feldúlták a kolostort, a temetőt, és most senki sem tudja, hogy Rákóczi szíve pontosan hol van. **Yerres**-ben, a Grosbois-hoz és az akkori kolostorhoz közel fekvő városban, felállítottak egy **emlékoszlopot**, amit a **Párizsi magyarok évente megkoszorúznak**.

Az idei ünneplés szeptember 13-án, Yerres-ben, egy ökumenikus istentisztelettel kezdődött, majd egy megemlékezéssel folytatódott az emlékoszlopnál és egy ünnepélyes ebéddel fejeződött be, Hiller István, magyar kultuszminiszter és sok más előkelőség jelenlétében.

Ugyanaznap este, a Párizsi Magyar Intézetben **Tolvcsvay László** legújabb művének: **«A hetedik fénysugár – Rákóczi fantázia»** ösbemutatójára került sor. Ezt a művet egy «kamara-rockoperának» lehetne nevezni. Csak 35 percig tartott, de átütő sikert aratott. Nemcsak fülbemászó dallamai, erőteljes hangszerelése, de a nagyon presztízses szereplők miatt is: Sebestyén Márta, Sipos Mihály, Vigh András... A szövegkönyvet Müller Péter írta, s röviden összefoglalva arról szól, hogy Rákóczi fia mindenütt keresi apja szívét, amit végül is saját szívében talál meg. Egy hazafias Te Deum jellegű kórossal fejeződött be ez a fantázia, amelynek további szép sikert jósolunk.

Az ünnepléssorozat a **zuglói Széchenyi István Általános Iskola** magyarnyelvű színelőadásával folytatódott, vasárnap délután. "A vezérő fejedelem" című darabot a gyerekek az Irodalmi Önképzőkör keretében hozták létre. Nem ez az első darabjuk, minden történelmi évforduló alkalmával írnak és játszanak egy iskoladrámát, amit sok gondnal és odaadással adnak elő, sajnos ez alkalommal egy eléggé gyér közönség előtt.

Végül is a Magyar Intézet egy egynapos **Magyar-francia tudományos emlékkonferenciával** zárta le a megemlékezések ciklusát, amelyet az Országos Széchényi Könyvtár korabeli dokumentum-kiállítása gazdagított. Szekeres Zsuzsi, Párizs suzanna.szabo@ces.fr

(E sorok közlésével fogadjuk a HAN-ban újdonsült párizsi tudósítónkat és köszönjük híradását. Várjuk a következőt! Fenti szövegében a kiemelések tőlünk. Szerk.)

Milos Forman megfilmesíti Márai regényét (Nyugati Hírlap, Los Angeles, Kalifornia, 56. szám)
(beküldte Kunckelné F. Ildikó, Caracas ldiko_kunckel@yahoo.com)

Az évtizedekig máltánytalanul mellőzött, olasz, majd amerikai emigrációba vonult Márai Sándor 1942-ben írt regénye a Gyertyák csonkig égnek angolul is megjelent "Embers" (Parázs) címmel a Penguin/Viking Kiadó gondozásában. Márai e remekműve immár a világ 18 országában olvasható, Olaszországban és Németországban több százezer példányt adtak el belőle. Angolul is sikert aratott és most Milos Forman rendezésében film készül a regényből. A forgatást októberben kezdik Prágában. A főszerepet Winona Ryder és Sean Connery játsszák.
(Ez a Márai könyv spanyolul is megjelent „El último encuentro” címmel. A HKK Könyvtárból kikölcsönözhető. Szerk.)

A MAGYAR SZOLIDARITÁS TÜZE: Jelentés és köszönet!

A világ magyarságának köreiben futótűzként terjedt felhívásunk a Magyar Szolidaritás Tüze ügyében. A Földgolyó minden sarkából érkeztek csatlakozást bejelentő E-levelek. Minden levelet felsorolni nem tudunk, így csak azokat az országokat említjük meg, ahol lángba lobbantak a tábortüzek, gyertyák, mécsesek (a teljesség igénye nélkül): Magyarország, Erdély, Felvidék, Délvidék, Kazahsztán, Ausztrália, Németország, Svédország, Kanada több provinciája, USA több állama, Ausztrália több állama, Finnország, Spanyolország, Anglia, Hollandia, **Argentína**, Hawaii, Svájc, Brazília, Horvátország.

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség öregcserkészeinek felhívása természetesen nemcsak az interneten, de szóban, írásban, telefonon is, lavinaszerűen terjedt. Ennek határaitól persze nincs jelentésünk. Voltak, akik magányukban egy gyertyát gyújtottak, s voltak, ahol társadalmi szervezetek fogtak össze s szép ünnepélyt tartottak. Több, nagyjelentőségű szervezet, így a Magyarok Világszövetsége, a Szent Korona Szövetség, sok Polgári Kör, a Magyar Kolping Szövetség, a Melbourne Trianon Társaság, Patrónás Diákok Szövetsége, Levédia Kör, Boldog Gizella Alapítvány vett részt a mozgalomban. Tudunkkal az alábbi média közölte felhívásunkat: Heti Válasz, Nemzetőr, Fidesz Hírlevél, New Yorki Magyar TV, Magyar Nemzet, Demokrácia Központ, Magyar Jelen, Magyar Lobbó Akció. Ha valaki tud másról, kérjük közölje, hogy megköszönhessük pártfogásukat.

Hálás köszönetünket fejezzük ki minden résztvevőnek és támogatónak, egyéneknek és szervezeteknek egyaránt. Tudjuk, hogy egy olyan akcióban vettünk részt mindannyian, amelyik évről évre nagyobb arányokat ölt, s rövidesen

az egész magyarság szolidaritásának a kifejezője lesz. Emlékeztetni fog barátot, ellenséget egyaránt, hogy van magyar egység a földön s ezzel számolni kell.

Jó Munkát!

Magyaródy Szabolcs, cscst, Hunyadi Mátyás Öcs. Mk. corvinus@mountaincable.net

HATÁRON TÚLI MAGYAROK

Felvidék:

Szlovákia: tizenkét településen megszűnt a hivatalos magyar nyelvhasználat (MTI)

Tizenkét év alatt tizenkét szlovákiai településen szűnt meg a magyarok hivatalos érintkezésben érvényesíthető anyanyelvhasználati joga.

A Szlovákiában hatályos törvény értelmében a nemzetiségek minden olyan településen érintkezhetnek anyanyelvükön a helyi hivatalokkal, ahol a lélekszámuk eléri a húsz százalékot. Szlovákiában 1991-ben 512 olyan települést tartottak számon, ahol a kisebbségek nyelvhasználati joga ennek értelmében érvényesíthető.

A szlovák kulturális minisztérium most a statisztikai hivatal adatai alapján "felfrissítette" az ide sorolható települések jegyzékét. Ebből kiderült: a magyar nyelvhasználatra jogosító népességstatisztikai arányok tizenkét községben húsz százalék alá estek vissza, ezen túl már csak kereken félezer helységben érvényesíthetők. Ilyen település például a Léva melletti Garamkálna (Kalná nad/Hronom) és Tild (Telince), elérte viszont a 20 százalékot a magyarok aránya a Gömörben fekvő Bellény (Belín), a közvetlenül Párkány melletti Ebed (Obid) és a honti kisközség, Leszenye (Lesenice) esetében. Ezzel szemben 68-ról 91-re emelkedett azon községek száma, ahol ugyanennyi idő alatt az ott élő ruszin kisebbség nyelvhasználati jogot szerzett.

A roma népesség lélekszámának alakulása nyomán a romák négy községben, köztük a néhány éve súlyos árvíztragédiát elszenvedett Sáros-megyei Jernyén (Jarovnice) veszítették el ezt a jogukat. Az ukrán kisebbség 1991-es 18 településsel szemben ma már csak hat faluban élhet e joggal. Az anyanyelvét egyetlen faluban, a barsi Kunvágásán Kunesov - Kuneschaj) érvényesítő német kisebbség lélekszáma ott szintén húsz százalék alá esett vissza, ám egy másik barsi faluban, Kékellőn (Krahule) a németek emelkedő lélekszámuk nyomán anyanyelvhasználati jogot nyertek.

Erdély: Tőkés László szerint jól halad a székely autonómia ügye

*(Forrás: Erdély hírportálja: **Hírek.ro** hírlevél [204. szám])*

Az erdélyi magyar autonómiatörekvésekről is volt szó Tőkés László püspök legutóbbi sajtótájékoztatóján. "Érvényesítsük a belső önrendelkezés elvét. Ne érjük be kedvezményekkel", fogalmazott Tőkés László püspök. Hozzáfűzte: "Tudjuk-e képviselni az erdélyi magyar közösség autonómiapolitikáját? Vagy az SZDP fiókpártjává süllyed az RMDSZ?" Kijelentette: tovább folytatják a belső önrendelkezésért folytatott küzdelmet. A székely autonómia ügye jól halad. Tőkés László kifejtette: "Arra van szükség, hogy az RMDSZ hű legyen saját programjához, és csatlakozzon az autonómiatörekvésekhez."

Tallózás a magyar sajtóban: Föltűnően gyakran van szó a kettős állampolgárság kérdéséről.

Az MVSZ Sajtószolgálat e kérdéshez nyilvánított állásfoglalása:

Az MVSZ a teljes jogú kettős állampolgárság mellett áll ki, mert meggyőződése, hogy ez nem fog tömeges áttelepüléshez vezetni. Ellenkezőleg, **a magyar állampolgárság elősegítheti a szülőföldön való maradást**, mert pontosan akkor fogják elhagyni szülőföldjüket az ott élők, ha úgy érzik, hogy kalitkába vannak zárva. A kárpátaljai példa már most is azt mutatja, hogy a kishatárforgalom megszűntével sokak számára lehetetlenné vált a magyarországi alkalmi munka vállalása és ezáltal a család megélhetőségi lehetősége. Az EU vízummentes országok listáján lévő államokat, mint például Romániát ez természetesen nem érinti, mert ők továbbra is vízummentesen utazhatnak az EU egész területén. **Ezért fontos most a figyelmet a Vajdaságra és Kárpátaljára összpontosítani.** A kettős állampolgárság kérése egy megújulni vágyó nemzet akaratát fejezi ki. Ez nemcsak az elszakított nemzetrészeknek, hanem a Magyarországon élőknek is fontos, hiszen növelné önbizalmukat és önbecsülésüket, amely hozzájárulna ahhoz, hogy megállják helyüket az Európai Unióban.

BREVES DESDE HUNGRÍA

*Hemos anunciado en el Nº de septiembre del HAN una ampliación en esta entrega de la noticia de último momento de que el **famoso tenor argentino, José Cura, fue llamado a Budapest para cantar en la Margitsziget***

(Isla de Margarita) durante el festejo del Día nacional del 20 de Agosto, fiesta de San Esteban. He aquí algunos extractos de una entrevista publicada en el diario de mayor circulación en Hungría, Népszabadság:

... Es la cuarta vez que visito Hungría. Viajo por todo el mundo. Hace 25 años que trabajo ininterrumpidamente. Pisé un escenario por primera vez en 1968, como cantante profesional, y desde 1976 también me desempeñé como director de orquesta. Actualmente estoy estudiando cuatro sinfonías y dos óperas, simultáneamente. Nadie llega tan lejos en la profesión sin trabajar mucho. Pero lo bueno es que el público sólo vea el resultado y no sepa cuánto trabajo hay detrás...

... Escuchar música clásica es bueno, independientemente de la edad. No es cierto que la ópera sólo está pensada para los mayores. Lo importante es la sinceridad, porque sin ella no hay comunicación por parte del artista. En el escenario, el artista "se mete" dentro del personaje, se transforma. No debe trasuntar que a lo mejor no está en un buen momento, la actuación no debe sufrir. La tarea del artista es divertir a su público, entretenerlo.

... Sé que hay unos cuantos seguidores de la ópera que no me consideran cantante serio. Creo que no son los verdaderos melómanos, sino los conservadores. Ellos piensan que si uno se siente bien sobre las tablas, si se ríe y está de buen humor, no puede ser músico en serio. Porque, según ellos, el que canta, primero que sufra, que le entre pánico ante la proximidad de una nota alta, y que se comporte como en un velatorio. ¡Tonterías! La verdad es que a muchos no les gusta mi relación con la música clásica. Otros, en cambio, están satisfechos. No hay que gustar a todos, así es la vida. Porque si alguien le gusta a todos, no puede ser original. Y si no le gusta a nadie, probablemente trabaja pésimamente mal.

El viaje a China de Péter Medgyessy – la primera visita oficial a ese país de un premier húngaro desde 1959 – sirve para fomentar las inversiones de China en un país de la Europa Central. Los responsables de la economía china podrían darse cuenta de que Hungría les significaría una puerta de entrada comercial a la Unión Europea, ya que Hungría será uno de los miembros a partir del 1º de mayo próximo. A tal efecto, el Banco de China recientemente inauguró una oficina en Budapest. Además, ya existen inversiones chinas en un centro comercial en Budapest valuado en millones de dólares, y ello es testimonio de las relaciones comerciales en auge entre los dos países. El viaje del primer ministro y su delegación tiene por objeto primordial equilibrar la balanza de pagos entre China y Hungría, muy a favor de la primera.

Nuevo campeón del cubo mágico Rubik. El experto norteamericano en desarrollo de software, Dan Knights, de 24 años, se convirtió en "nuevo campeón mundial del cubo mágico", en San Francisco, al batir el récord Guinness en velocidad para resolver el rompecabezas del cubo mágico Rubik frente a decenas de competidores. Knights empleó para ello un promedio de 20,2 segundos y cobró un cheque por el premio de US\$ 3.500.- La última competencia del género había tenido lugar en Budapest en 1982, y allí se había establecido un nuevo récord mundial de 22,95 segundos. Hace 22 años, la profesora checa Jessica Fridrich, de Nueva York, había desarrollado el método más usado para armar el cubo mágico, y en la actual competencia quedó relegada a un honroso 2º puesto. Cientos de personas de más de 20 países se reunieron para dar batalla al cubo mágico, inventado en 1974 por el húngaro Ernő Rubik, decorador de interiores. El cubo pronto devino en "locura mundial".

5) Olvasólevelek / Correo de lectores

Kedves Zsuzsanna! Köszönöm az E-mailen küldött sorokat és hálás vagyok a HungArgenNews-ért, amit olyan gondosan szerkeszt ott a magyarok életéről. Közben sikerült telefonon beszélnem Honfi Jánossal és tőle is kaptam híreket. Mindig örülök, amikor hallom, hogy a mieink áldozatosan törődnek egymással és nem vesznek el a nagy külföldi tengerben. "Megfogyva bár, de törve nem!", továbbra is jó munkát kívánok és szeretettel köszöntöm Mindnyájukat a mi Urunkban: +Miklósházy Attila, SJ., a külföldi r.k. magyarok püspöke.
amikloshazy.sas@rogers.com

Kedves Zsuzsól!
Megkaptam az augusztusi számot, nagyon tetszik, köszönöm szépen. A szerkesztői megjegyzés zseniális!
Nagy szeretettel
Máhr Géza, Győrből mahrg@mail.sze.hu

¡Hola!
Me parece muy interesante que sigan con 'Breves de Hungría' para que estemos medianamente al tanto de lo que ahí sucede. ¡Que sigan los éxitos!
Zsofi Kónya skonya@afip.gov.ar

(Querida Zsófi: Trataremos de satisfacerla - ¡toda vez que el caudal de información de la colonia no sea excesivo!
La R.)

Mensaje desde Caracas:

Mis queridos compatriotas húngaros:

Acabo de recibir la última edición de la revista on-line húngara de la Argentina. Pienso que es una excelente publicación, fresca, bilingüe, dando todo tipo de noticias a y sobre su comunidad.

En la revista de los húngaros argentinos, uno se entera de los acontecimientos de interés, algunas noticias desde Hungría y lo más bello es lo que no contiene: ni una sola palabra de política de pelea entre húngaro y húngaro, cuál partido político tiene la razón y/o las fechorías de aquellos que son del partido opositor.

¡Ojalá editores de publicaciones húngaras aprendieran algo de ésta y les aseguro que por lo menos doblarían el número de sus lectores!

Mis felicitaciones más sinceras a los amigos de la Argentina, pidiendo que me mantengan en su lista de correo.

Cordialmente,

János Fenjves, Cónsul General Honorario de Hungría hungria@proquim.com

(Quedamos sumamente agradecidos por las enjundiosas palabras del señor cónsul honorario. Debemos hacer la salvedad de que alguna que otra vez es ineludible la mención de algo de tenor político, ya que hay ocasiones en las que reproducimos artículos sacados de la prensa húngara sobre cuestiones que son de nuestro interés. Sin embargo, nunca lo hacemos con el ánimo de engendrar controversias, sino pretendemos que nuestros Lectores saquen sus propias conclusiones sobre los temas tratados. La R.)

... és magyarul:

Kedves és Tisztelt Magyar Honfitársaim!

Most kaptam kézhez az argentin-magyar on-line újság utolsó számát. Azt gondolom, hogy ez egy elsörendű kiadvány, friss, érdekes, kétnyelvű, leközöl minden olyan hírt ami az ottani olvasót érdekelhet, néhány hírt az ó-hazából. Még egy venezuelai (Szotyori Nagy) is fel van jegyezve egyik cikkben.

Az olvasó megtud mindent ami a közösségükben történik és, szerintem, a külön dicséretreméltó az újságban az, amit nem közöl. Egy szó sincs benne a magyar a másik magyarral szembeni megvetéséről, politikai pártok iránti gyűlölködéseiről, pártvitáról, létező és múlt politikai személyek jogos vagy jogtalan támadásairól (a "jogosság" attól függve, hogy ki írja és ki olvassa) és más hasonló igen kontroverziális témáról.

Nagyon kívánatos volna ha a más országokban megjelenő magyar emigráns publikációk példát vennének az argentinai sors és nemzettársainktól. Meg vagyok győződve, hogy olvasóik száma több mint megkétszerezedne!

Fogadjátok el, argentin barátaim, őszinte gratulációmát kérve, hogy küldjétek továbbra is a kiadványaitokat.

Baráti üdvözlettel

Fenjves János, Magyarország Tiszteletbeli Főkonzulja, Caracas hungria@proquim.com

*(Hálások vagyunk elismerő szavaiért, amelyeket szíves volt két nyelven átküldeni! Ahogy fentebb is már említettük, néha elkerülhetetlen, hogy pl. "tallózásaink" nyomán véleménynyilvánítás és valamelyes politikai színezet is bekerüljön a **minket is érintő témákat** tartalmazó szövegekbe. Ám ez sohasem azért történik, hogy viszályokat teremtsünk, hanem arra számítunk, hogy Olvasóink képesek levonni sajátmaguk a következtetéseket. Szerk.)*

Kedves Zsuzsó,

a HAN hónapról-hónapra javul, nemcsak a tartalma érdekes, hanem a prezentációja is egyre kiválóbb, könnyű a híreket megtalálni, kitűnnek a színes címek. Nagyszerű gondolat, hogy egyes témák rövid összefoglalóban jelennek meg direkt az e-mailben, mint egy újság címlapjában. Csatlakozom régi, jó barátomhoz, Fenjves János, venezuelai t.b. főkonzulunkhoz, a legmelegebb gratulációmmal.

Szeretettel

Székásy Miklós szekasym@xlnet.com.ar

Megjelent a **Kaláka Szépirodalmi Folyóirat** 2003. szeptemberi száma. kalaka@sprint.ca

Új köntösben, a szokásos gazdag tartalommal. Jó szórakozást kívánunk olvasóinknak!

***Látogassa Honlapunkat: www.kalaka.com ***

T.Cím!

A Népszabadság "Rossz Hír A Szülőföldről" címmel, egy állítólag Teller Edétől származó és a tudós halála előtt pár nappal született írást közölt. Abban a nagy fizikus kritizálja a Vasárnapi Újság rádióműsorát, a Magyar Nemzet napilapot és név szerint Illés Zoltánt és Lovas Istvánt. Erkölcsi kötelességemnek érzem kijelenteni, hogy

1) Teller Ede halála előtt pár nappal nem volt olyan állapotban, hogy bármit meg tudott volna fogalmazni;

2) Nem tartom valószínűnek, hogy Teller Ede a megnevezett személyek és rádióprogramok létezéséről egyáltalán tudott volna, és végül

3) A leghatározottabban állítom, hogy Teller Ede magyar hazafi (is) volt, olyan, aki egész életében a magyar haza szabadságát szolgálta és kiállt úgy a kommunista nihilizmus, mint az idegen megszállókat kiszolgáló magyar hazaárulók ellen.

A fentiek alapján a leghatározottabban állítom, hogy a lap hamisítványt közölt.

Lipták Béla, USA liptakbela@aol.com

(La siguiente carta abierta supuestamente va dirigida a los Scouts, pero como su tenor es de interés general para la comunidad húngara, optamos por publicarla en esta sección. Esperamos que nuestros Lectores contesten y que lo hagan pasando por HungArgenNews. El comentario de la Redacción, al final.)

Querido Matías, y resto del grupo del Hungría:

Aquí estamos de regreso de nuestras vacaciones invernales... Mi intención es completar mi respuesta de la vez pasada a raíz del Open Campament.

Lo primero que quiero subrayar y volver a felicitar, es la intención de apertura que han tenido. En especial a vos en persona, ya que según tengo entendido, llevás la batuta del asunto.

Me imagino una tarea ardua, controvertida, compleja y de largo plazo. Corrientes de pensamiento disímiles, cuando no antagónicas, existiendo desde el mismo seno de quienes integran la Comisión Directiva, hasta los que integramos la comunidad que no frecuenta el Hungría.

Aclarado esto, comparto con vos el hecho de que algunos episodios del Primer Open Camp se podrán ajustar y evitar situaciones no deseadas... sobre todo, en cuanto a las pautas y expectativas a transmitir a los chicos (y también a los padres). Nada que no se pueda resolver con criterio y haciendo camino al andar.

Pero creo sinceramente que habría que ir directamente al punto crítico de la temática, que a mi criterio se refiere a cuál es el objetivo de esta Intención de Apertura.

Y allí radican mis preguntas, más que mis opiniones (al menos por ahora):

¿Cuál es el Alcance de esta Intención de Apertura?

¿Hay una "Nueva" Misión del Hungría, se han redefinido Objetivos?

¿Cuál es la Visión ... y la Estrategia a emplear?

Hay una apreciable parte de la comunidad que está alejada del Hungría por diversas razones. Entre ellas, por diferencias conceptuales en la Misión interpretada, o bien Metodologías, Formas, Consecuencias, etc... ¿Qué se espera de nosotros? ... ¿Un acercamiento...?

¿Hay una real convicción de encarar un diálogo de apertura, sabiendo que ello puede traer como consecuencia cambios sustanciales?

Creo que ése es el verdadero debate. Difícil y delicado. Pero claro y frontal.

Además, creo que debería tener como principal objetivo el tratar de llegar a un Entendimiento. Para ello, habría que concientizarse en ceder posturas históricas, primordialmente por convicción, y no por resignación.

Si estas pautas son coincidentes, creo que existe una excelente base e inmejorable oportunidad para desarrollar un Debate, que podría llegar a ser muy fructífero (y de resultados concretos), y me interesaría participar.

Pero si, por el contrario, esta iniciativa vuelve a ser una solicitud de info (va con onda... - ¡no estoy pasando factura!), para medir la sensación térmica..., no creo que se llegue a buen puerto y, en mi caso particular, daré un nuevo paso al costado.

Hay mucho para decir. Hay mucho para pensar. Pero por hoy, ...suficiente.

Te mando un gran abrazo.

Carlos Baldoni

Comentario de HungArgenNews a guisa de respuesta:

Estimado Carlos: Ante todo, muchas gracias por la carta y por su tono franco. A pesar de la aparente sencillez de las preguntas formuladas, esta Redacción está algo perpleja: ¿las dirige a los jefes del scoutismo húngaro, a la Comisión directiva del Club Hungría, a HungArgenNews, o “en general” a todos los húngaros y sus descendientes que de alguna que otra forma participan en la vida activa de la comunidad?

Como usted pregunta si hay alguna redefinición de objetivos, quisiera aclararle que el objetivo del scoutismo en el extranjero no ha variado: ha sido y sigue siendo el mismo, vgr.: la educación de jóvenes física y espiritualmente fuertes, de moral, carácter y fe sólidos, bien preparados para la vida, para el provecho, en primer lugar, de la húngaridad y, en términos más amplios y por extensión, de la sociedad toda. Y si bien la validez de este objetivo es inamovible, los métodos para lograrlo forzosamente deben variar a través de los tiempos.

En el ámbito del Club Hungría los objetivos son tal vez menos “sublimes”. El cometido del Club es más bien de índole social: quiere ser la ampliación del ámbito hogareño de sus socios, un ambiente sano donde la juventud puede sentirse a gusto junto con las generaciones mayores. Como su nombre mismo lo indica, está pensado en primer lugar para la comunidad húngara, pero acoge amorosamente a todo aquél que esté en relación de parentesco o amistad con los socios y quien se acerque al Club con intenciones amigables y de simpatía hacia lo húngaro y su entorno.

Existe un objetivo común: tratar de **preservar nuestro patrimonio cultural y nuestros valores**, y transmitirlos a nuestros descendientes. La **llave mágica** para facilitar tremenda tarea es el **conocimiento del idioma húngaro**. Nos toca en suerte la bendición de estar en un país tolerante, donde **se permite la intergación sin exigirse la total asimilación**, incluyendo la renuncia a las raíces. La **educación** de nuestros hijos paralela y simultáneamente **en dos culturas** es lo que mueve a muchos de entre nosotros a cargar con trabajo adicional para la ejecución de las múltiples tareas que ello exige y presupone. A través de medio siglo de aislamiento de la madre patria hemos logrado sobrevivir con esta carga y ahora vemos con placer que hay cada vez más cónyuges no húngaros que nos acompañan en nuestro empeño y quehacer diario. **Los niños de los matrimonios mixtos son los que ahora más atención requieren** en este contexto. Los cónyuges no-húngaros en su grandísima mayoría han reconocido los **beneficios de la doble cultura** y aceptan de buen grado una sobrecarga de trabajo, para que sus hijos también se vean beneficiados por los alcances de este **sentimiento de doble pertenencia** y, a la vez, de enriquecimiento cultural e idiomático.

Hasta aquí los comentarios de esta Redacción. El debate que usted pide queda abierto y esperamos recibir muchas contribuciones para aclarar sus dudas. ¡Hasta siempre! (La R.)

Estimado Carlos:

Te agradezco muchísimo los comentarios, tu actitud y tu franqueza. Podría contestar como Matías, como amigo y/o como dirigente scout. Pero esperaré, por un lado porque **a algunas de tus preguntas no es simple responder** y, por otro lado, para que otros también opinen. El tema, tal como bien lo decís, es arduo, controvertido, complejo y de largo plazo. Pero necesario. **El “debate virtual” queda lanzado.** Horacio Beis escribió una carta más que interesante en el HungArgenNews anterior que también invita a la reflexión. (La carta aludida salió en el HAN N° 38, de agosto pasado, p. 18. Tal vez la carta de Carlos Baldoni ya es una reacción a la misma. La R.) Hacia fin de año, o principios del que viene podríamos organizar un debate en vivo para resumir todo y llegar a conclusiones compartidas y consensuadas.

Solamente una acotación más, conceptual, para reforzar los comentarios de la Redacción de este Newsletter: Si bien la comunidad húngara es una sola, es muy importante **distinguir entre** la misión y estrategia de las **distintas instituciones y agrupaciones:** Colegio Húngaro (Zrínyi Kör), Scoutismo, Club Húngaro, EMESE, las Iglesias, el conjunto de baile folklórico Regös, Esgrima, etc. Algo por lo cual yo (junto con unos cuantos más) vengo luchando hace 2-3 años, es **lograr una sinergia** entre las mismas, una estrategia en común en armonía con los objetivos particulares de cada una. Y si bien falta mucho, creo que se ha avanzado bastante.

Es todo por ahora, hasta la próxima, un fuerte abrazo,

Matias Lomniczy mlomnic@arnet.com.ar

(Las partes resaltadas no lo están en el original. La R.)

A Séf ajánlja

Enyhül az időjárás: Tojásos zellersaláta

Hozzávalók: 4 kemény tojás, 750 g zeller, 2 dl natúr-joghurt, citromlé, 1-1 kiskanál porcukor és mustár, só, ecet, néhány zellerlevél.

A megtisztított zellert gyufaszálnyi darabokra vágjuk és tézstaszurőbe tesszük. Lobogva forró, ecetes-sós vízbe mártjuk két-három percre, majd alaposan lecsurgatjuk és kihütjük. Villával összetörjük a kemény tojások sárgáját, simára keverjük a mustárral, a joghurttal, a porcukorral meg csipet sóval, és beleforgatjuk a zellert. Meghintjük a kemény tojások kockákra vágott fehérjével meg kevés zellerzölddel, és ezután jégbe hütjük.

Jó étvágyat!

6) Komoly témák / *Párrafos de seriedad*

Lema: El saber no ocupa lugar. Sólo nos aumentará nuestro espíritu de pertenencia.

Temas tratados en esta entrega del HungArgenNews:

- **Efemérides**
- **Miscelánea**

➤ **Efemérides - Megemlékezések**

Október hó: 1849. október 6. --- 1956. október 23

Október hónapban ez a két ünnep emlékeztet hazánkra, a függetlenségért, és a szabadságért életüket áldozó mártírjainkra. Hitükből hit, bátorságukból bátorság, halálukból élet fakadt.

Gyertyát gyújtva Értük, és Magyarország jövőjéért, minden magyar testvérünkért imádkozzunk:

"Múltat akarok a gyermekemnek, hogy legyen miből táplálkozzék a jelen és a jövő. Annak a fának, amelynek elvágták gyökereit, nincs jelenje - csak a jelen látszata - és nincs jövője, még látszatra sem. Hazám ezeregyszázadik esztendejébe lépve múltat akarok neki, hogy tudatosan élje meg a jelent és építse a jövőt. Igaz múltat akarok neki, amelyben benne van Mohács is, de első helyen Szt. István és Szt. Imre, Szt. László és Hunyadi János, és Mátyás, Bethlen Gábor van benne, meg negyvennyolc, meg ötvenhat, mint örök földi dicsőség."/> /Farkas Márta: Múltat akarok a gyermekemnek/(bb)

OKTÓBER 3-IK VASÁRNAPJA: Anyáknapja. Az idén nálunk október 19-re esik!

A Reformáció ünnepére, október 31-én: „Ha vége is lenne holnap a világnak, én ma mégis ültetnék egy almafát.”
(Luther Márton, Eisleben 1483. november 10 – uo. 1546.február 18)

Kivonatok egy Argentínában élő 56-os menekült visszaemlékezéseiből (*beküldte Dobrocsi Ferenc* ferko56@yahoo.com.ar)

1956. október 23 – november 10. 1. rész.

1998-ban viszakaptam állampolgárságomat s útleveletem és 42 év után Hazatértem. Nagyon "furcsa" rendszer-változással találkoztam. 56-os bajtársaimmal nem volt szerencsém találkozni. Mintha eldugták volna őket. Csak amikor viszatértem Argentínába, lassanként, az Internet által tudtam kapcsolatba jutni velük. Többen kérték, írjam le a történetemet:

Nevem: **Dobrocsi Ferenc. 1940. május 21-én születtem, Pesten.** Egy csepeli munkás család harmadik fia vagyok. Fiatal koromban, a munka s az iskola után, könyveket olvastam, mint pl. az Egri Csillagok-at, Gárdonyi Gézátol. Ez nagyon befolyásolt, így már 15-éves koromban megértettem, milyen rendszerben élünk. A csepeli "r.m"-ás Vas és Fémmű Gyárban dolgoztam s kötelező volt a "KISZ" tagjának lenni.

-1956. október 23-án, mikor megtudtuk, hogy az Ávósok lönek a tüntető egyetemistákra, a Csepeli Gyar főkapujától teherautókon mentünk be Pestre. Az első állomás egy rendőrség volt, ahová betörtünk s pisztolyokat szereztünk, majd futottunk oda ahonnan a lövöldözés zaja jött. Nem volt parancsnokunk, sem vezérünk. Tudtuk ki az ellenség. Másnap már jöttek a ruszkek.

-A Corvin köz s a József körút sarkán volt egy páncéltörő ágyú, amelyet csak egy idősebb fiú tudott kezelni, akinek jobblába fából volt. S mikor a Corvin köz baloldali sarkán figyeltük, fegyverrel kezünkben (nekem akkor már egy Mauser puskám volt), hogyan közeledik egy ruszki tank a József köruton felénk, láttuk, hogy az ágyúja lassan felénk fordul. Futottunk a mozi felé s következő percben az ágyulövés egy nagy üreget hagyott az épület sarkán. A Corvin mozi hátsó részén volt egy benzinkút, ahol töltöttük az üvegpalackokat, amelyeket a tankokra s páncélkocsikra dobáltunk.

-A József köruton felfelé kergettünk több ruszkit, a falakhoz közel. Velem volt egy csepeli srác az eredeti csoportból (ugyanazon a teherauton jöttünk Csepelről). Látom a járdára esik. Letérdelek mellé, fel akartam emelni, egymás szemébe néztünk s látom véres agyát; egy golyó (vagy géppisztolysorozat?) leszakította koponyájának tetejét... Fütyültek a golyók s hagynom kellett a fiút ott a járdán. **Ilyen részletekre mindig emlékszem.**

-Két ruszki befutott egy épület aijtáján. Utánuk! Az épületnek egy nagy udvara volt s körben, emeletről emeletig nyitott folyosókon lehetett a lakásokhoz eljutni. A lépcsők az utca oldalán voltak. Mikor az első emelethez közeledtünk, a ruszki már löttek ránk, mert egy, a harmadik vagy negyedik emeleten lévő lakásban bújtak meg, szemben a lépcsőkkel. Az utánam jövő fiú csak azt kiáltotta; ajjjj! és leesett a lépcsőkre. A hátába löttek. Éppen a lépcsőfordulóba érkeztem s gyorsan a falhoz tapadtam. Abban a pillanatban fütyülést hallottam s egy golyó hajamat fésülve becsapott a hátam mögött lévő fal vakolatjába. Teleszórta hajamat s nyakamat porral. A koponyám tetején **éreztem** a golyó melegségét, forróságát. Ledobtam magam a lépcsőfokokra s mint a macska másztam felfelé, úgy, mint többiek. Így jutottunk az emeletre, ahol a ruszki voltak. Ott a csoportunk egyik része balra, másik jobbra futott. Futni, hasra esni s újra futni. A folyosó másik oldalán már könnyebb volt előremenni a falhoz lapulva. Az ablakhoz érkezve láttam a ruszki pisztolyát jobbra-balra mozogni, mintha keresne minket. Lefelé, belöttem az ablakon. Egy másik fiú az ablak másik oldalára ugrott s ő is belött. A másik csoport szintén így cselekedett. Betörtük az aijtót, de a ruszki már a pokolban voltak. Elvettük fegyvereiket s a golyótárcsáikat. Sapkáikra nézve láttuk, hogy tankosok voltak.

-Október végén, november elején már főleg a Futó utca, a Barros és az Üllői út környékén voltam. A Futó utca közelében, egy nagy raktárban (gondolom az lehetett a Killián laktanya hátsó része) adtak egyenruhát nemzetszínű karszalaggal. Akkor lettünk **Nemzetörök**. Nem tudom felírtak-e valami **listára**, vagy adtak-e valami **iratot**. Inkább a géppisztolyomra figyeltem, azt vizsgáltam.

-Csak 1998-ban, mikor 42 év után otthon voltam, Ica húgom emlékeztetett, hogy november elején a családi házban voltam, egyenruhában, páncélsisakkal a fejemen, géppisztolyal a vállamon. November elején segítettem az utcákat tisztítani s kenyeret szállítani a lakosoknak. Pékekhez mentünk teherautóval s utána utcáról utcára menve osztottuk a kenyeret. Voltam lent a pincékben, ahol a raktárak rácsa mögött a ruszki foglyok voltak.

-**November 4-én hajnalban** szájról szájra futott a hír; "jönnek a ruszki!" S már hallottuk az ágyúlövéseket. Egy csoporttal futottam a Baross és Futó utca sarkán lévő épületbe, ott befészkeltek magunkat a második emeleten lévő lakás ablaka mögé. Onnan lehetett látni a téren a templomot s a Baross út jó nagy részét felfelé. De mikor már világosodott, hallottuk a repülőgépek zaját. "Le a pincébe!" Hátramaradtam, mert minél több fegyvert akartam összeszedni s levinni a pincébe. Mikor a nyílt folyosóra léptem, hallottam egy bomba sivitását. Visszaugrottam a lakás WC-be s a következő pillanatban a robbanástól forró levegő csapott meg (alig tudtam lélegezni), vakolat hullott a fejemre, minden remegett. Percek után leráztam magamról a port, kiugrottam a nyílt folyosóra s láttam: a mellettünk lévő épület már eltűnt. Futottam le a pincébe, öklömmel vertem az aijtót, kinyitották s a fiúk rámnéztek mint egy rémképre. "Hoztam a fegyvereket..." S leültem a földre, mert a fejem még erősen zúgott. Felmentünk az utcára s láttuk, hogy a Baross út felső részéről már jöttek két sorban a tankok, ágyúzva jobbra-balra. A T-54-esek.

-Behúztuk magunkat a Baross út melletti s Corvin mozi mögötti kis utcákba, ahova a T-54-esek nem tudtak vagy nem mertek bemenni. Mikor jöttek a gyalogos csapatok, sortüzzel fogadtuk őket a kapuk aljából s az ablakokból. Utána gyorsan hátra! A következő épületbe bújtunk. Mikor láttuk a ruszkiat közeledni, kidugtuk fejünket s fegyverünket s tisztítottuk az utcát. Néha egyik épületből átmásztunk a másikba. **Macska-egér játék volt ez.** Éjjel a ruszki általában nem támadtak. Kilestünk a Baross útra s láttuk, hogy a téren, a templom mellett gyülekeztek. Körbe tették a tankokat s a közepén valami táborfüzet csináltak. A sötétben átjártuk a kis utcákat s elszedtük a fegyvereket a ruszki hulláktól. Így volt November 10-ig (hat nap a támadás után). Akkor egyik csoportunk elsurrant a Futó utcáig s befűrtük magunkat a lebombázott ház romjai közé.

-Reggel a ruszki szétoszlottak a téren. Kidugva fejüket s géppisztolyunkat az üregből, rövid sorozatokkal nyírtuk őket. Mikor erősen válaszoltak, ledugtuk fejüket az üregbe. Mivel mindig a térre figyeltem, nem vettem észre amikor egy nagy darab ruszki az Üllői út felől mellém ért. Csak egy nagy árnyékot láttam s a puskatüst, amely mint a villám fejemhez csapódott. Minden sötét lett. Mikor észretértem, a templom oltára előtt feküdtem, a többi foglyok között. Fiúk, lányok. Zúgott még a fejem, csak homályosan láttam. Úgy hiszem, a páncélsisak védte meg részben a fejemet; mert anélkül az ütés széttörte volna koponyámat. Miért nem lőtt rám a ruszki? Később megtudtam: foglyokat "gyűjtöttek". **(folytatjuk).**

➤ **Miscelánea – Vegyes témák**

ASPECTOS DE LA VIDA ARGENTINA:

Algo para reflexionar (enviado por Nicolás Keglevich nkeglevich@assist-card.com)

En una reunión de padres de un colegio religioso de Buenos Aires, la maestra preguntó sobre la violencia en la escuela y cómo resolver las situaciones conflictivas: ¿qué hacer frente a la instalación de lo peor de nuestra sociedad dentro del aula? Por último se interrogó a sí misma: ¿cómo Dios puede permitir una cosa así?

Un padre interrumpió y dijo: "Al igual que nosotros, creo que Dios está profundamente triste por este hecho, pero **durante años hemos estado diciéndole a Dios que se vaya** de nuestras escuelas, que se vaya de nuestro gobierno, de los medios de comunicación, de nuestras universidades, de la política, de los hospitales, que se vaya de todos lados: en definitiva **lo echamos de nuestras vidas.**" Y siendo tan respetuoso de nuestra libertad, Dios nos obedeció, creo que se ha retirado mansamente. ¿Cómo podemos esperar que Dios nos dé Su bendición y Su protección cuando le hemos exigido que nos deje solos?"

A la luz de ciertos acontecimientos: ataques de chicos armados a sus profesores, alumnos que van con sevillanas al colegio, colegios destruidos e inundados, funcionarios corruptos que desvían fondos a sus propias cuentas, etc., creo que todo comenzó cuando una diputada se quejó porque no quería que se rezara en las escuelas. Y dijimos que estaba bien. Luego alguien dijo que mejor no se leyera la Biblia en las escuelas. La Biblia dice: no matarás, no robarás, amarás a tu prójimo como a ti mismo. Y dijimos que estaba bien. Luego Marcuse y otros dijeron que no debíamos poner límites a nuestros hijos cuando transgreden las normas porque sus personalidades pueden frustrarse y podríamos lastimar su autoestima. Afirmamos que los expertos saben lo que están diciendo. Y dijimos que estaba bien. Luego alguien dijo que los maestros y directores de los colegios no deberían disciplinar a nuestros hijos cuando transgreden las normas de convivencia. Los asesores pedagógicos de las escuelas dijeron que más valía que ningún docente o directivo de las escuelas aplicara normas de disciplina a ningún estudiante porque no queremos publicidad negativa y por supuesto no queremos que nos vayan a demandar (hay una gran diferencia entre disciplinar y golpear, cachetear, humillar, patear, etc.). Y dijimos que estaba bien. Luego alguien dijo, dejemos que nuestras hijas aborten si quieren. Y dijimos que estaba bien. Luego algún miembro del consejo de administración de las escuelas dijo, ya que los muchachos siempre van a ser muchachos y de todos modos lo van a hacer, démosle a nuestros hijos todos los preservativos que quieran para que puedan divertirse, con nuestras hijas y así ahorramos plata en abortos y, de paso, "prevenimos" el sida y las enfermedades venéreas.... Y dijimos que estaba bien. Luego algunos de nuestros principales funcionarios públicos dijeron que no importa lo que hacemos en privado (sodomizarnos o drogarnos) mientras cumplamos con nuestro trabajo: "es perverso, pero hace...", "roba, pero hace..." Estuvimos de acuerdo con ellos y dijimos, no me importa lo que la gente hace con su vida privada, incluyendo el Presidente, mientras yo tenga un trabajo y la economía esté bien. Luego alguien dijo: dejemos libertad absoluta a la pornografía y neguemos que es una afrenta a la dignidad humana, en especial la de la mujer. Otro afirmó que Playboy, aparte de tener muy buenos artículos periodísticos, tiene una óptica sana y realista sobre la belleza del cuerpo femenino. Y dijimos que estaba bien. Y luego alguien llevó más allá esa apreciación y publicó fotografías de chicos teniendo sexo y las puso en Internet. Y dijimos que estaba bien, tienen derecho a la libertad de expresión. Luego la industria del espectáculo dijo: hagamos reality shows por televisión y películas que promuevan la pornografía, la infidelidad, el hedonismo sin límite, la violencia y el sexo perverso como paradigmas de una sociedad sin valores, donde todo es cuestionable: desde la vida de un inocente hasta el derecho a la privacidad, donde la "cámara oculta" y un imbécil movilero tienen el poder de dirimir sobre la fama y la honra de un indefenso ciudadano. Grabemos música que estimule las violaciones, las drogas, los suicidios y los temas satánicos. Y dijimos, no es más que diversión, no tiene efectos negativos, de todos modos nadie lo toma en serio, así que adelante. Ahora nos preguntamos por qué nuestros hijos no tienen parámetros para distinguir entre el bien y el mal, y por qué no les preocupa matar a desconocidos, a sus compañeros de escuela, o a ellos mismos. Si lo pensamos bien y despacio, encontraremos la respuesta. Creo que tiene mucho que ver con: **"LO QUE SEMBRAMOS ES LO QUE RECOGEMOS"**.

Es curioso cómo la gente simplemente manda a Dios fuera de la historia y luego se pregunta por qué el mundo está en proceso de destrucción.

Hová tűnt el az Isten? (fordította és beküldte Székásy Miklós szekasym@xlnet.com.ar)

A **Time** folyóirat egyik utolsó számának a címlapján szentek és angyalok színes képei között Jézus látható fehér színben, mint egy eltűnő jelenség. A vezércikk címe: "Ó, Atyánk, hol vagy? A kereszténység kisebbségi vallássá válik Európában, a templomok üresednek". A közölt statisztikák kimutadják, hogy bár a legtöbb országban még sokan vallják, hogy valamelyik valláshoz tartoznak, sokkal kevesebben mutatják ezt ki azzal, hogy vallásos szertartásokon részt vennének. Ezzel a két mércével mérve, nem meglepő módon, a két legkatolikusabb ország, Lengyelország és Írország tartoznak a legvallásosabbak közé, két volt kommunista ország pedig, Észtország és Csehország, a legkevésbé vallásosak, bár Magyarország is eléggé rosszul áll ezen a téren.

"Az egyházban, de nem a templomban" (In the Church, but not in Church) című statisztikák erre a két kérdésre adnak meg százalékban kifejezett adatokat:

1) Valamelyik valláshoz tartozónak vallja-e magát?

Románia	97,6 %
Görögország	96,0 %
Lengyelország	95,7 %

Írország	90,7 %
Dánia	90,0 %
Portugália	89,0 %
Horvátország	88,8 %
Ausztria	88,1 %
Finnország	88,1 %
Olaszország	82,2 %
Spanyolország	82,0 %
Litvánia	81,3 %

Magyarország	57,9 %
Fehéroroszország	52,2 %
Oroszország	50,5 %

Csak két ország van 50% alatt

Csehország	33,6 %
Észtország	24,9 %

2) Jár-e legalább egyszer havonta vallásos szertartásra?

Lengyelország	78,3 %
Írország	67,5 %
Olaszország	53,7 %
Horvátország	52,7 %
Portugália	51,2 %
Szlovákia	50,0 %

Nincs más ország 50% felett.

Spanyolország	35,9 %
Görögország	33,6 %

Magyarország	17,8 %
Finnország	14,0 %
Franciaország	12,0 %
Dánia	11,9 %
Csehország	11,7 %
Észtország	11,2 %
Svédország	9,3 %
Oroszország	9,1 %

Meglepő, hogy a főleg luteránus skandináv országokban annyian tartják magukat valamelyik valláshoz tartozónak, de templomba nem járnak. Hasonló a helyzet a katolikus spanyoloknál és az ortodox görögöknél is. Eléggé elgondolkodtató tény, hogy a magyarok több mint 42%-a még csak nem is tartja magát egyik valláshoz tartozónak sem és a volt kommunista országokban csak Litvániának van magas százaléku vallásosnak mutató polgára. Románia adata nem tűnik nagyon hihetőnek, ismerte a romániai statisztikai adatokat, könnyen lehet, hogy automatikusan mindenkit beírtak görögkeletinek, amely egyúttal a román nacionalizmushoz való tartozást is jelenti. Ezért a 97,6%-os szám inkább olyan kommunista választásokhoz hasonlítható adatnak tűnik fel, mint hihető statisztikának.

Az Európai Unióban végzett közvéleménykutatás szerint a franciák, angolok, hollandok, németek és spanyolok több mint 60%-a azt mondta, hogy a vallás nem érdekli őket. Az egyetlen ország, ahol még létezik államvallás az Nagy-Britannia, de ott is csak az emberek 18%-a jár templomba (kb. ugyanannyi mint Magyarországon). Miután a keresztet már sehol sem teszik ki állami iskolákban, a keresztény Istent egyre nehezebben lehet megtalálni. Az Unió új alkotmányából kitörölték az Isten megemléztetését, amit csak az írek és a lengyelek támogattak. Tadeusz Mazowiecki, az első kommunista éra utáni lengyel miniszterelnök erre azt mondta, hogy ez olyan mintha valaki egy Párizsról szóló albumból kivágta volna a Notre Dame katedrális. Mert az 1997-es lengyel alkotmány megemlíti az Isten szót, de ez inkább kivétel mint egy mintakép. Bár a kereszténység befolyása Európa arcának a kialakításában összehasonlíthatatlanul nagy méretű volt, annyira, hogy a nyugati civilizációt és a keresztény civilizációt szinonim kifejezéseként használták, az új, 15 + 10 szimbólumú, Európában a kereszténység és a vallás behatása egyre jelentéktelenebbé válik, ami egy nagy kihívást jelent az egyházak részére, ha meg akarják menteni az állandóan csökkenő híveik lojalitását.

7) E-lektronevetés / Cyberisa

En esta entrega del HungArgenNews no queremos romper el tono introspectivo de su contenido, por lo que transmitimos una tarea a nuestros Lectores amantes de este capítulo: Deberán reflexionar sobre un tema, que no es otro que "El sentido del humor y la alegría". ¡Escribannos el resultado!

(Para saber más: 874563987662@yahoo.com.ar ; filoprac2000@yahoo.com.ar)

La alegría y el sentido del humor ¿son disposiciones que nos permiten romper con el orden establecido y producir un alivio temporario a las acuciantes presiones utilitarias? ¿Es llegar a la felicidad por medio de la alegría? **¿Qué es exactamente lo que suscita la risa?** ¿Cuáles son los elementos comunes a la mayor parte de las circunstancias que nos hacen reír? ¿Cuáles son los tipos de humor? Funciones del humor: ¿Sirve la utilización del humor como recurso para la persuasión? ¿En qué consiste exactamente la figura retórica de la ironía? **¿Cuáles son los límites del humor?** ¿Es válido el humor negro? ¿De qué se ríen los monos? ¿Cuáles son los rasgos diversos que presenta el humor en hombres y mujeres? ¿Ayuda el humor a sobrellevar el multiculturalismo? ¿Cuál es la función social de la risa?

Los niños ríen, promedio, unas 400 veces por día. Los adultos, promedio, unas 15 veces (y con suerte...) Lamentablemente pocos filósofos exaltaron la alegría y el sentido del humor. Aristóteles decía que el hombre de genio ha de ser melancólico. Otros, como Demócrito, Epicuro, Spinoza o Nietzsche, exaltaron los benéficos poderes de la alegría. Savater afirma que el pensamiento occidental rechazó la alegría porque soñó con lo que no existe (verdades eternas, duración inalterable, progreso hacia lo mejor). **La alegría, en cambio, sabe que la realidad es imperfecta y aun así se permite gozar.**

Científicos británicos tomaron el **pulso al humor mundial** con una encuesta en Internet. De alrededor de 10.000 chistes sometidos a evaluación en más de 70 países, y alrededor de 100.000 usuarios que dieron su opinión, el 47% concedió el mayor puntaje a este chiste: "Sherlock Holmes y el Dr. Watson salen de camping. Arman su carpa bajo las estrellas y se van a dormir. En medio de la noche, Holmes despierta a Watson y le dice: Watson, mira las estrellas y dime qué deduces. Watson mira y responde: Veo millones de estrellas y aunque sólo unas pocas tengan un planeta como la Tierra, también puede haber vida allí. ¿Por qué pensar que somos los únicos habitantes del universo? Holmes replica: Watson, tremendo idiota, ¡nos robaron la carpa!"

8) Hirdetések / Avisos y Solicitudes

A Szerkesztőség megjegyzése: A magyar nyelven ékezet használata nélkül beküldött hirdetéseket eredeti formájukban közöljük. A kedves olvasók elnézését kérjük.

Precio de los avisos: \$ 10.- la publicación por un mínimo de dos meses. Luego, \$ 5.- mensuales.
Suscriptores del extranjero: US\$ 5.- por mes, mínimo tres meses.

A hirdetések ára, külföldi hirdetők számára: US\$ 5.- havonta; hirdetési idő minimum 3 hónap.

9) Föl- és kiiratkozás / Suscripción y Eliminación

Si Ud. recibió el Newsletter del Editor, ya queda suscripto; si lo recibió reenviado de un amigo o pariente, deberá suscribirse para recibirlo periódicamente.

Si desea **eliminarse** de la suscripción de este Newsletter, simplemente envíe un mail vacío con el asunto REMOVE a hungargennews@arnet.com.ar y será eliminado de la lista de envío.

10) Intézményeink (állandó rendezvények) / Nuestras Instituciones (actividades permanentes)

Ez a fejezet évente kétszer (január és július) jelenik meg. – Publicamos esta sección en enero y en julio.

11) Szerkesztőség / La Redacción

Colaboraciones: Éste no pretende ser un medio de comunicación unidireccional, sino, por el contrario, su concepción se basa en la bidireccionalidad para que cada suscriptor pueda colaborar con "Notas y Artículos" propios y/o de terceros. A tal efecto puede enviar un e-mail a hungargennews@arnet.com.ar indicando en ASUNTO: "**Colaboraciones HungArGenNews**". Las contribuciones se modificarán si tuvieran errores de ortografía, gramaticales, de estilo, de puntuación, o por falta de espacio.

Críticas: Agradecemos toda crítica o llamado de atención por alguna omisión o error (ortográfico o de otra índole). Aspiramos a la mayor excelencia posible de nuestro producto, tanto en contenido como en forma. Recibiremos también sugerencias en cuanto a qué les interesaría leer a nuestros lectores. hungargennews@arnet.com.ar

Red Solidaria: Tal como se confirma en un párrafo más abajo, la base de suscriptores de este órgano no sirve ningún otro fin que no sea el envío del Newsletter, para difundir las actividades o novedades de interés. Haremos una sola excepción: cuando sea una necesidad benéfica, como por ejemplo, dadores de sangre, o colaboración ante un desastre o catástrofe.

Solicitamos que envíen por una única vez un e-mail a hungargennews@arnet.com.ar indicando en Asunto DONAR SANGRE y en el contenido: Apellido y nombre, teléfono y grupo sanguíneo. Muchas gracias.

Suscripciones: Sabemos de muchísima gente que estaría interesada en recibir las novedades, pero es arduo el trabajo de conseguir las direcciones electrónicas. Si desea que este Newsletter le llegue a sus amigos, familiares y parientes: envíe un mail a hungargennews@arnet.com.ar con asunto **Nuevo Suscriptor** indicándonos en el cuerpo del e-mail: **Apellido y nombre, e-mail** y opcionalmente dirección, teléfono, fecha y lugar de nacimiento, etc.

Confidencialidad: La base de datos de direcciones de HungArGenNews, que se está ampliando constantemente, NO es pública: no se vende ni se regala; es confidencial. Es interesante destacar el hecho de que hay personas que expresamente no desean que se publique su dirección de e-mail, mientras que otras quieren que sí aparezca publicada para que puedan ser contactadas. Respetando la voluntad de las primeras, si desea que no se publique su dirección, envíe un breve mensaje al Correo de lectores.

El contenido del Newsletter es de responsabilidad exclusiva de "HungArGenNews".

Este Newsletter llega a Ud. por algunos de los siguientes motivos: Ud. lo ha solicitado; su dirección es pública; nos sugirió su dirección un amigo; o por error. Se envía en acuerdo con la nueva legislación sobre correo electrónico: Por sección 301, párrafo (a)(2)(C) de S.1618. Bajo el decreto S. 1618 título 3º, aprobado por el 105º Congreso Base de las Normativas Internacionales sobre SPAM, este e-mail no podrá ser considerado SPAM mientras incluya una forma de ser removido.

Si Ud. siente que lo ha recibido por error y después de leerlo considera que el tema no es de su interés, por favor vea las instrucciones para **Eliminarse** de la lista de envío, en la sección 8. Gracias.

La publicación de HungArGenNews se debe a la iniciativa común de la Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina (Mindszentynum) y la Asociación Patrocinadora de las Entidades Juveniles Húngaras de la Argentina (EMESE, Asociación Cultural).

Su **Equipo** consta de:

Editores responsables: Constantino Alitisz cmalitisz@hotmail.com y Matías Lomniczy mlomnic@arnet.com.ar

Co-editores, confección de la portada y envío del Newsletter: Alejandro y Alexandra Zaha azaha@arnet.com.ar

Redacción, corrección de textos y moderadora: Susana Kesserü de Haynal haynal@newage.com.ar

El Logo fue diseñado por Julia Honfi honfijulia@interlap.com.ar

Trabajos de copiado: Mónica de Kerekes kereke@dd.com.ar

Corresponsal en Bariloche: Mónica Retezár, presidenta susie@bariloche.com.ar

Corresponsal en París: Suzanna Szekeres Szabó suzanna.szabo@ces.fr

Contribuciones voluntarias:

Varios lectores nos siguen preguntando cómo colaborar con los gastos del HAN. Repetimos aquí que **las contribuciones son voluntarias**. Modos de pago:

- a. **Depósito** en la Caja de Ahorro del BankBoston N° 0926/01000953/62 (a nombre de Asociación Cultural EMESE). Se puede realizar vía cajero "humano" o Terminal de Autoservicio (es más rápido) y, por favor, mandarnos un e-mail indicando que se ha hecho un depósito.
- b. **Transferencia Bancaria:** Datos necesarios:
CBU: 015 092 610 100 000 095 3626; CUIT: 30-65 682 719-6
(los espacios en blanco son a los efectos de una más fácil visualización).
- c. **Enviar un cheque** (desde el extranjero: en cualquier divisa convertible) por correo, a nombre de "Asociación Cultural EMESE no a la orden", a la dirección: c/o Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires.
- d. **En el Club Hungría:** en la Biblioteca, los viernes de 19 a 21 hs., o en la Secretaría, al Sr. Gustavo Zumpf, en su horario (teléfono 4799-8437). En su defecto, queda nuestro infalible Omar, a quien se le puede entregar un sobre con indicaciones.

En el caso de depósitos o transferencias, por favor mandarnos un e-mail avisándonos de ello.

e-mail: hungargenews@arnet.com.ar

Nuestro sitio en Internet: <http://epa.oszk.hu/hungargenews/>

Lapzárta / Cierre de la edición: minden hó 15-én / día 15 de cada mes. Atrasos llamar al 4723-3655.

Gracias por compartir esta comunidad virtual y por recomendar este Newsletter entre sus familiares, amigos, colegas y conocidos.

¡Hasta la próxima!